

**T. C.
İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ ANABİLİM DALI
HAREKET VE ANTRENMAN BİLİMLERİ BİLİM DALI**

**3-5 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARDA EĞİTSEL
OYUNLARLA DESTEKLENMİŞ TEMEL KLASİK
BALE EĞİTİMİNİN KABA MOTOR BECERİLERE
ETKİSİ**

Yüksek Lisans Tezi

İzel ANAMURLUOĞLU

Tez Danışmanı: Dr. Öğr. Üyesi Mehmet SOYAL

İSTANBUL, 2020

**T. C.
İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ ANABİLİM DALI
HAREKET VE ANTRENMAN BİLİMLERİ BİLİM DALI**

**3-5 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARDA EĞİTSEL
OYUNLARLA DESTEKLENMİŞ TEMEL KLASİK
BALE EĞİTİMİNİN KABA MOTOR BECERİLERE
ETKİSİ**

Yüksek Lisans Tezi

İzel ANAMURLUOĞLU

Tez Danışmanı: Dr. Öğr. Üyesi Mehmet SOYAL

İSTANBUL, 2020

T.C.
İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
HAREKET VE ANTRENMAN BİLİMLERİ

Tezin Adı:
Öğrencinin Adı Soyadı:
Tez Teslim Tarihi:

Bu tezin Yüksek Lisans tezi olarak gerekli şartları yerine getirmiş olduğu Sağlık Bilimleri Enstitüsü tarafından onaylanmıştır.

Prof. Dr. İzzet GÜMÜŞ
Enstitü Müdür Vekili
İmza

Bu Tez tarafımızca okunmuş, nitelik ve içerik açısından bir Yüksek Lisans tezi olarak yeterli görülmüş ve kabul edilmiştir.

Jüri Üyeleri

İmzalar

Tez Danışmanı

-
Ünvan, Adı ve SOYADI

Üye

-
Ünvan, Adı ve SOYADI

Üye

-
Ünvan, Adı ve SOYADI

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK

Bu çalışmanın planlanması, yazımında etik dışı bir davranışının olmadığını, tezdeki tüm bilgi ve veriler elde edilirken akademik ve etiğe dayalı olduğunu, bu araştırmanın sonucunda elde edilen tüm bilgi ve yorumlarda kaynak gösterdiğimi, bu kaynakları kaynaklar listesine eklediğimi ve tez çalışması sırasında telif haklarımı ihlal etmediğimi beyan ederim.

İzel ANAMURLUOĞLU

İmza

TEZ YAZIM KILAVUZU UYGUNLUK ONAYI

“Tezin Adı: 3-5 Yaş Grubu Çocuklarda, Eğitsel Oyunlarla Desteklenmiş Temel Klasik Bale Eğitiminin Kaba Motor Becerilere Etkisi” adlı Yüksek Lisans tezi, İstanbul Gelişim Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Lisansüstü Tez Yazım Kılavuzuna uygun olarak hazırlanmıştır.

Tezi Hazırlayan

İzel ANAMURLUOĞLU

Danışman

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet SOYAL

Enstitü Yetkilisi

TEŞEKKÜR

Bu tez çalışmasının konusu, plan dahilinde yürütülmesi, verilerin analizi, değerlendirilmesi ve yazımında yapmış olduğu büyük katkıları nedeniyle tez danışmanım, değerli hocam Dr. Öğr. Üyesi Sayın Mehmet SOYAL'a, koruyup kollayan babacan tavrıyla ve öğrettikleriyle bana güven veren, saygıdeğer hocam Doç. Dr. Kubilay ÇİMEN'e, kıymetli bilgileriyle meslek hayatıma ışık tutan Doç. Dr. Haluk SAÇAKLI hocama, bu alanda eğitimime yön veren ve her zaman desteğini hissettiğim Dr. Öğr. Üyesi Aydın PEKEL'e, lisans eğitimimde öğrencisi olduğum, o mükemmel ders anlatımına hayran kaldığım, bu alanda ilerleme isteğime farkında olmadan vesile olan değerli hocam Öğr. Gör. Gülsüm HATİPOĞLU ÖZCAN'a, tezin düzenlenmesi sürecindeki destekleri için Arş. Gör. Okan KILIÇKAYA'ya, verilerin toplanması sürecinde bana Minik Kalpler Anaokulu' nun kapılarını açan, çok değerli Zeynep Tuğçe AKKAŞ'a, bu okulda tanıştığım birbirinden tatlı öğrencilerim; tırtıllar, kozalar ve kelebeklere, onlarla çalışmama onay veren sevgili velilerime, verilerin toplanması ve tüm çalışma sürecinde her türlü desteğini benden esirgemeyen varlığıyla huzur bulduğum canım ailem; sevgili annem Efnan ANAMURLUOĞLU ve sevgili babam Ergün ANAMURLUOĞLU'na, son olarak; güzel enerjileriyle hayatıma renk katan can dostlarım, dilsiz meleklerim Mocha ve Maya' ya teşekkür ederim.

İstanbul, 2020

İzel ANAMURLUOĞLU

ÖZET

3-5 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARDA EĞİTSEL OYUNLARLA DESTEKLENMİŞ TEMEL KLASİK BALE EĞİTİMİNİN KABA MOTOR BECERİLERE ETKİSİ

İzel Anamurluoğlu

Antrenörlük Eğitimi Anabilim Dalı
Hareket ve Antrenman Bilimleri Bilim Dalı

Tez Danışmanı: Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Soyal

Temmuz 2020, 56 Sayfa

Bu araştırmanın amacı; 3-5 yaş grubu çocuklarda, eğitsel oyunlarla desteklenmiş temel klasik bale eğitiminin, kaba motor becerilere etkilerinin incelenmesi olarak belirlenmiştir.

Araştırmamıza, Kurtköy bölgesinde bulunan bir anaokuluna kayıtlı 12 erkek, 17 kız öğrenci katılmıştır. Eğitim uygulamaları deney ve kontrol grubu olmak üzere iki gruba uygulanmıştır. Deney grubunu 15 öğrenci, kontrol grubunu ise 14 öğrenci oluşturmaktadır. Her iki gruba temel klasik bale eğitimi verilmiştir, deney grubuna aynı zamanda eğitsel oyunlar oynatılmıştır. Verileri toplamada “Kaba motor beceri testi (Hirst vd.1986) kullanılmıştır. Araştırmada veriler ortalama ve standart sapma olarak verilmiştir. Verilerin analizinde deney ve kontrol gruplarının verilerinin karşılaştırılması için IndependentSample T Test, grupların ön ve son testlerinin karşılaştırılması için Paired T Testi, kullanılmıştır. Verilerin analizi için Spss Paket programı kullanılmıştır.

Deney ve kontrol grubunun ön-test son-test ölçüm değerlerinde gruplar arası istatistiksel olarak anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Deney grubunun ön ve son testleri karşılaştırmasında statik denge sağ bacak, statik denge sol bacak parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmazken diğer parametrelerde istatistiksel

olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Kontrol grubunun ön ve son testleri karşılaştırıldığında ise; statik denge sağ bacak ve BKİ parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmezken, diğer parametreler istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmüştür. Erkek öğrenci grubunun ön ve son testleri karşılaştırıldığında; statik denge sağ, statik denge sol ve BKİ parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p < 0,05$). Boy, vücut ağırlığı, dinamik denge sol, durarak uzun atlama ve çabukluk parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p < 0,05$). Dinamik denge sağ, dinamik denge toplam skor ve esneklik parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p < 0,001$). Kız öğrenci grubunun ön ve son testleri karşılaştırıldığında; statik denge sağ ve statik denge sol parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p < 0,05$). Boy, vücut ağırlığı, BKİ, dinamik denge sağ, dinamik denge sol ve dinamik denge toplam skor parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p < 0,05$). Durarak uzun atlama, çabukluk ve esneklik parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p < 0,001$).

Araştırmamızın sonucunda; temel klasik bale eğitimi ve eğitsel oyunların, 3-5 yaş grubundaki çocukların dinamik denge, durarak uzun atlama, çabukluk ve esneklik özelliklerini geliştirdiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar kelimeler: Eğitsel oyun, klasik bale, kaba motor beceriler, denge, esneklik.

ABSTRACT

THE EFFECT OF BASIC CLASSIC BALLET TRAINING ON MOTOR SKILLS SUPPORTED WITH EDUCATIONAL GAMES IN CHILDREN AGED 3-5

İzel Anamurluoğlu

Department of Sports Coaching
Movement and Training Sciences

Thesis Supervisor: Dr. Lecturer Mehmet Soyol

July 2020, 56 Pages

The purpose of this research; It has been determined as the study of the effects of basic classical ballet training, which is supported by educational games, on gross motor skills in children aged 3-5. 12 male and 17 female students enrolled in a kindergarten in Kurtköy region participated in our research. Educational practices were applied to two groups as experimental and control groups. The experiment group consists of 15 students and the control group consists of 14 students. Basic classical ballet training was given to both groups, and besides educational games were played to the experimental group.

'Motor performance test' (Hirst et al. 1986) was used to collect the data. Hirst et al. (1986) that they have developed the test that has been applied to 320 children aged 4-5 years in Turkey, it consists of four subtests. These; long standing jump test, dynamic balance test, static balance test and quickness test (Müniroğlu, 1995).

In the study, data are given as mean and standard deviation. Paired T Test was used for pre and post tests to analyze the data. Spss Package program was used to analyze the data. There were statistically significant differences in the pre-test post-test measurement values of the experimental and control groups ($p < 0, 05$, $p < 0. 01$). However, there was no statistically significant difference between the measurement values between the groups ($p > 0, 05$). In the comparison of the pre-test and post-test of the experimental

group, there was no statistically significant difference in static balance right leg and static balance left leg parameters ($p > 0, 05$). A statistically significant difference was found in the BMI, dynamic balance right leg, dynamic balance left leg, dynamic balance total score and standing long jump parameters ($p < 0, 05$). There was a statistically significant difference in height, body weight, quickness and flexibility parameters ($p < 0, 001$). When the pre and post-tests of the control group are compared; There was no statistically significant difference in static balance right leg and BMI parameters ($p > 0, 05$). A statistically significant difference was found in height, body weight, static balance left leg, dynamic balance left leg and standing long jump parameters ($p < 0, 05$). A statistically significant difference was found in dynamic balance right leg, dynamic balance total score, quickness and flexibility parameters ($p < 0, 001$).

As a result of the six-week basic classical ballet training and educational game applications, it was concluded that the children in the age group of 3-5 develop dynamic balance, long jump, quickness and flexibility. However, it is concluded that educational games do not support basic classical ballet education. When the pre and post tests of the male student group are compared; There was no statistically significant difference in static balance right, static balance left and BMI parameters ($p < 0, 05$). A statistically significant difference was found in height, body weight, dynamic balance left, standing long jump and quickness parameters ($p < 0, 05$). A statistically significant difference was found in dynamic balance right, dynamic balance total score and flexibility parameters ($p < 0, 001$). When the pre and post tests of female students are compared; There was no statistically significant difference in static balance right and static balance left parameters ($p < 0, 05$). A statistically significant difference was found in height, body weight, BMI, dynamic balance right, dynamic balance left and dynamic balance total score parameters ($p < 0, 05$). There was a statistically significant difference in long jump, fastness and flexibility parameters ($p < 0, 001$).

Keywords: Educational game, classical ballet, gross motor skills, balance, flexibility.

İÇİNDEKİLER

İÇ KAPAK.....	
ONAY SAYFASI.....	
BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK.....	iii
TEZ YAZIM KILAVUZU UYGUNLUK ONAYI.....	iv
TEŞEKKÜR.....	v
İÇİNDEKİLER	x
TABLolar	xiv
KISALTMALAR	xv
1. GİRİŞ.....	1
1.1 TEZİN AMACI.....	2
1.2 TEZİN ÖNEMİ.....	2
1.3 PROBLEM CÜMLE	3
1.3.1 Alt Problemler.....	3
1.4 HİPOTEZLER.....	3
1.5 SINIRLILIKLAR.....	4
1.6 SAYILTILAR	4
2. GENEL BİLGİLER.....	5
2.1 ÇOCUKLUK KAVRAMI VE OKUL ÖNCESİ ÇAĞ	5
2.1.1 Okul Öncesi Dönemde Çocukların Temel İhtiyaçları.....	5
2.1.1.1 Sevgi ve güven duyma ihtiyacı	5
2.1.1.2 Fizyolojik ihtiyaçları	5
2.1.1.3 İlişki kurma ihtiyacı.....	5
2.1.1.4 Oyun ihtiyacı.....	6
2.1.1.5 Düzenli ve güven duygusu içinde bir yaşam ihtiyacı	6
2.1.1.6 Özgür olma ihtiyacı.....	6
2.1.1.7 İfade ihtiyacı	6
2.1.2 Okul Öncesi Dönemde Fiziksel Büyüme ve Gelişim.....	6
2.1.2.1 Bilişsel gelişim	8
2.1.2.2 Duyuşsal gelişim	8
2.1.2.3 Psikomotor gelişim	9

2.1.3 Okul Öncesi Dönemde Gelişim, Oyun ve Spor Etkinlikleri	9
2.2 EĞİTİM KAVRAMI.....	10
2.2.1 Okul Öncesi Eğitim.....	10
2.2.2 Okul Öncesi Eğitimde Oyun	11
2.2.3 Okul Öncesi Eğitimde Sanatsal Faaliyetler.....	12
2.2.4 Okul Öncesi Eğitimde Müzik ve Dans	13
2.3 OYUN KAVRAMI	14
2.3.1 Çocuk ve Oyun.....	15
2.4 EĞİTSEL OYUN.....	15
2.4.1 Eğitsel Oyunların Uygulanış Biçimlerine Göre Sınıflandırılması.....	16
2.4.1.1 Yaş gruplarına göre	16
2.4.1.2 Oyun alanlarına göre	16
2.4.1.3 Oyuncu sayılarına göre.....	16
2.4.1.4 Oyun düzenlerine göre.....	16
2.4.1.5 Oyun araç ve gereçlerine göre.....	16
2.4.1.6 Amacına göre oyunlar	17
2.4.2 Çocuk ve Eğitsel Oyun	17
2.5 ÇOCUK VE FİZİKSEL AKTİVİTE.....	17
2.5.1 Çocuklarda Fiziksel Aktivitenin Faydaları	17
2.5.1.1 Fiziki uygunluk gelişimi.....	17
2.5.1.2 Beceri gelişimi.....	18
2.5.1.3 Özgüven gelişimi.....	18
2.5.1.4 Hedef oluşturma becerisi	18
2.5.1.5 Kişisel sorumluluk.....	18
2.5.1.6 Disiplin.....	18
2.5.1.7 Kuvvetli ikili ilişkiler.....	19
2.5.1.8 Stresin azalması	19
2.6 HAREKET	19
2.6.1 Temel Motorik Özellikler.....	19
2.6.1.1 Kuvvet	20
2.6.1.2 Dayanıklılık.....	20
2.6.1.3 Sürat	20

2.6.1.4 Hareketlilik (Esneklik).....	20
2.6.1.5 Beceri	21
2.7 MOTOR BECERİ	21
2.7.1 Büyük Kas Motor Becerileri (Kaba Motor Beceriler)	21
2.7.1.1 Lokomotor beceriler (dönüşümlü hareketler)	21
2.7.1.2 Lokomotor olmayan beceriler (dönüşümsüz hareketler)	22
2.7.1.3 Dönüşümsüz birleşik beceriler ve denge	22
2.8 KLASİK BALE.....	22
2.9 TEMEL KLASİK BALE TEKNİKLERİ	23
2.9.1 Plie	23
2.9.2 Battements Tendus	24
2.9.3 Ronds De Jambe Par Terre	24
2.9.4 Battements Frappes	24
2.9.5 Battement Fondus	24
2.9.6 Battements Developpes.....	24
2.9.7 Grands Battements	24
2.9.8 Pointe	25
2.9.9 Demi-Pointe (Releve/Rise).....	25
2.9.10 Jump (Sıçrama).....	25
2.10 Klasik Balede Temel Ayak Pozisyonları	25
2.10.1 Birinci pozisyon (Turn Out)	25
2.10.2 İkinci Pozisyon	25
2.10.3 Üçüncü Pozisyon	25
2.10.4 Dördüncü Pozisyon	26
2.10.5 Beşinci Pozisyon	26
2.10.6 Altıncı Pozisyon.....	26
2.11 KLASİK BALEDE TEMEL KOL POZİSYONLARI.....	26
2.11.1 Birinci Pozisyon	26
2.11.2 İkinci Pozisyon	26
2.11.3 Üçüncü Pozisyon	27
2.11.4 Alonge	27
3. MATERYAL VE YÖNTEM.....	28

3.1 ARAŞTIRMA MODELİ.....	28
3.2 ARAŞTIRMA GRUBU	28
3.3 VERİ TOPLAMA ARAÇLARI	28
3.3.1 Durarak Uzun Atlama Testi	28
3.3.2 Dinamik Denge Testi	28
3.3.3 Statik Denge Testi	29
3.3.4 Çabukluk Testi.....	29
3.3.5 Otur-Eriş Testi	29
3.4 VERİLERİN TOPLANMASI	29
3.5 VERİLERİN ANALİZİ	29
4. BULGULAR	30
5. TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER	37
KAYNAKÇA	47
EKLER.....	56
Ek A.1. Öğrenci Ön-Test/Son-Test Takip Formu	56
Ek A.2. Oynatılan Eğitsel Oyunlar	57
Ek A.3. Uygulanan Temel Klasik Bale Eğitiminin Referansı.....	63
Ek A.4. Etik Kurul Karar Örneği.....	65

TABLULAR

Tablo 4.1. Deney ve Kontrol Grubunun Demografik Özellikleri	30
Tablo 4.2. Deney ve Kontrol Grubunun Ön test Sonuçlarının Karşılaştırılması	31
Tablo 4.3. Deney ve Kontrol Grubunun Son test Sonuçlarının Karşılaştırılması	32
Tablo 4.4. Deney Grubunun Ön ve Son Testlerinin Karşılaştırılması	33
Tablo 4.5. Kontrol Grubunun Ön ve Son Testlerinin Karşılaştırılması	34
Tablo 4.6. Erkek Öğrenci Grubunun Ön ve Son Testlerinin Karşılaştırılması	35
Tablo 4.7. Kız Öğrenci Grubunun Ön Ve Son Testlerinin Karşılaştırılması	36

KISALTMALAR

BKİ: Beden Kitle İndeksi

BPM: Beats Per Minute

CM : Santimetre

KG : Kilogram

SN : Saniye

1. GİRİŞ

Günümüzde çocuklar, eski zamanlara göre daha az hareket etmektedirler ve dışarıya çıkıp yaşlılarıyla birlikte oyun faaliyetlerinde bulunamamaktadırlar. Eski mahalle kültürünün ortadan kalkmaya başlaması ve anne babaların çalışıyor olmasıyla birlikte aileler çocuklarının hareket etmelerini sağlayacak eğitim kurumlarına yönelmektedirler. Bu eğitim kurumlarının çocukların hareket etmelerine imkan sağlar nitelikte olması, yaşamın ilk yıllarında büyüme çağına olan çocuğun fiziksel, bilişsel ve duyuşsal gelişimi açısından önem taşıdığı düşünülmektedir.

Okul öncesi dönem, 0-6 yaş arası kapsamakta ve çocukların birçok gelişimsel tecrübe ve becerileri edindiği dönemdir (Karoğlu ve Ünüvar 2017). Bu dönemde kaba motor hareketleri gerçekleştirilmede kullanılan büyük kaslardaki gelişim oldukça hızlıdır (Pedük 2011). Büyük kas hareketleri üç grupta incelenmektedir. Bunlar; lokomotor hareketler (dönüşümlü), lokomotor olmayan hareketler (dönüşümsüz), dönüşümsüz birleşik hareketler ve dengedir (Özer ve Özer 1998; Bompa 1998). Bu becerilerin gelişim sürecinde oyunun önemli bir etkisinin olduğu düşünülmektedir.

Okul öncesi dönem çocuklarının bazı temel ihtiyaçları vardır ve bu ihtiyaçlardan biri oyun, diğeri ise ifade ihtiyacıdır. Oyun, çocukların fiziksel, bilişsel, duygusal, sosyal ve dil gelişimi açısından önem taşımaktadır. Bu döneme yönelik eğitim kurumlarında, çocukların oyun ihtiyacına yönelik uygun bir oyun alanı ve oyun araç gereçleri imkanı sunulmalıdır (Bilir ve Alpsan 1977). Çocuklarda bu özelliklerin gelişimi amacıyla tasarlanmış eğitsel oyunlardan faydalanmanın, sürecin daha hızlı ilerleyişi açısından önem taşıdığı düşünülebilir.

Eğitsel oyunlar; plan ve program dahilinde öğrenme yolu ile amaca yönelik organize edilmiş, verim odaklı, belirli kurallar ve yapılabirlik içeren oyunlardır (Aytaş ve Uysal 2017; Çamlıyer ve Çamlıyer 2001). Çocuklar, sonuç odaklıdır ve sonuca kısa sürede ulaşma beklentisindedirler. Başarma ve kazanma duygusundan çok hoşlanırlar. Ancak bu aşamaya gelirken ki öğrenme sürecinde çabuk sıkılırlar (Çamlıyer ve Çamlıyer 2001). Bu nedenle çocuğun belirli bir tekniği yapması amaçlandığında bunu beceri gerekliliği ön planda tutulmadan, oyun formatında sunmak gerekmektedir. Bu şekilde yapılan eğitim

sürecinde öğrenme ön planda tutulurken, aynı zamanda haz alarak gerçekleştirmesi sağlanır (Topkaya 2004). Özellikle 3-6 yaşlarında okul öncesi çağındaki bir çocuk için başarabileceği ve keyif alacağı ortamların sağlanması, fiziksel ve zihinsel gelişim açısından önem taşımaktadır (Çamlıyer ve Çamlıyer 2001).

3 ile 6 yaş arasında bir çocuk; çevresinde olup biteni anlamaya çalışır, belli başlı alışkanlıklar edinerek değer yargıları kazanır. Bu dönem çocuğun yürümeyi öğrendiği ve basit cümlelerle konuşmaya başladığı bir dönemdir (Bilir ve Alpsan 1977). Bu dönem çocuklarının sözcüklerle anlatamadığı duygu ve düşüncelerini ifadeleri oyun ve sanat yoluyla mümkün olmaktadır (Ulutaş ve Ersoy 2004; Bilir ve Alpsan 1977).

Sanatın disiplinli bir çalışma programı içeren dalı klasik bale eğitiminde; istenilen niteliklere ulaşılabilmesi açısından denge, koordinasyon, bilişsel anlamda olgunluk, dayanıklılık gibi özelliklere ihtiyaç duyulur (Kabakcı 2018). Klasik bale eğitiminde küçük yaşlardaki başlangıç grupları, yavaş yavaş gelişim göstermeleri ve uzun yıllar sürecek olan eğitim sürecine temel yapı taşı oluşturmaları sebebiyle büyük öneme sahiptirler. Bu dönem çocuklarının eğitim süreçlerinde temel amaç; bale dansçısının bedeninin sahip olması gereken formuna kavuşturulması, kavrama yeteneğinin geliştirilmesi ve bu dal için gerekli olan disipline sahip olmalarını sağlamaktır (Keleş 2016).

1.1 TEZİN AMACI

Bu çalışmanın amacı; 3-5 yaş grubundaki çocuklarda, eğitsel oyunlarla desteklenmiş temel klasik bale eğitiminin, kaba motor becerilere etkilerinin incelenmesi olarak belirlenmiştir.

1.2 TEZİN ÖNEMİ

Literatürde yaptığımız taramalar sonucunda eğitsel oyun etkinlikleri ve klasik bale eğitimi hakkında araştırmalara rastlanmıştır. Ancak eğitsel oyunlarla desteklenmiş temel bale eğitiminin kaba motor becerilere etkisi ile ilgili bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu araştırma ile birlikte kaba motor beceriler ve bu becerilerin gereksinim duyduğu temel unsurların tek başına temel klasik bale eğitimiyle gelişiminin mümkün olup olmadığı ortaya konulacaktır. Eğitsel oyunların, klasik baleyi destekleyici nitelikte olup olmadığının tespiti, var ise katkısının vurgulanması ve klasik bale eğitim programını destekleyici işlevde uygulanması için bir ön ayak olması amaçlanmaktadır.

1.3 PROBLEM CÜMLE

3-5 yaş grubu çocuklarda, eğitsel oyunlarla desteklenmiş temel klasik bale eğitiminin kaba motor becerilere etkileri nelerdir?

1.3.1 Alt Problemler

- a) Kaba motor becerilerde yaş faktörü etkili midir?
- b) Kaba motor becerilerde cinsiyet faktörü etkili midir?
- c) Kaba motor becerilerde klasik bale eğitimi tek başına etkili midir?
- d) Kaba motor becerilerde eğitsel oyunlar etkili midir?

1.4 HİPOTEZLER

1. **Hipotez H1:** Deney grubuna uygulanan 6 haftalık bale ve eğitsel oyun uygulamalarının boy uzunluğuna (1. Hipotez_a), vücut ağırlığına (1.Hipotez_b), BKI'sine (1.Hipotez_c), statik denge sağ değerine(1.Hipotez_d), Statik denge sol değerine (1.Hipotez_e), dinamik denge sağ değerine(1.Hipotez_f) dinamik denge sol değerine (1.Hipotez_g), dinamik denge toplam skoruna (1.Hipotez_h), durarak uzun atlama değerine (1.Hipotez_i), çabukluk değerine (1.Hipotez_i) ve esneklik değerine (1. Hipotez_j) etkisi vardır.
2. **Hipotez H2:** Kontrol grubuna uygulanan 6 haftalık bale ve eğitsel oyun uygulamalarının boy uzunluğuna (2. Hipotez_a), vücut ağırlığına (2.Hipotez_b), BKI'sine (2.Hipotez_c), statik denge sağ değerine (2.Hipotez_d), Statik denge sol değerine (2.Hipotez_e), dinamik denge sağ değerine(2.Hipotez_f) dinamik denge sol değerine (2.Hipotez_g), dinamik denge toplam skoruna (2.Hipotez_h), durarak uzun atlama değerine (2.Hipotez_i), çabukluk değerine (2.Hipotez_i) ve esneklik değerine (2. Hipotez_j) etkisi vardır.
3. **Hipotez H3:** Kontrol grubu ve deney grubu ön testleri arasında boy uzunluğu(3. Hipotez_a), vücut ağırlığı (3.Hipotez_b), BKI (3.Hipotez_c), statik denge sağ değeri(3.Hipotez_d), Statik denge sol değeri (3.Hipotez_e), dinamik denge sağ değeri(3.Hipotez_f) dinamik denge sol değeri (3.Hipotez_g), dinamik denge toplam skoru (3.Hipotez_h), durarak uzun atlama değeri (3.Hipotez_i), çabukluk değeri (3.Hipotez_i) ve esneklik değeri (3. Hipotez_j) arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık vardır.

- 4. Hipotez H4:** Kontrol grubu ve deney grubu son testleri arasında boy uzunluğu (4.Hipotez_a), vücut ağırlığı (4.Hipotez_b), BKI (4.Hipotez_c), statik denge sağ değeri (4.Hipotez_d), Statik denge sol değeri (4.Hipotez_e), dinamik denge sağ değeri (4.Hipotez_f) dinamik denge sol değeri (4.Hipotez_g), dinamik denge toplam skoru (4.Hipotez_h), durarak uzun atlama değeri (4.Hipotez_i), çabukluk değeri (4.Hipotez_j) arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık vardır.
- 5. Hipotez H5:** Erkek katılımcı grubuna uygulanan 6 haftalık bale ve eğitsel oyun uygulamalarının boy uzunluğuna (5. Hipotez_a), vücut ağırlığına (5.Hipotez_b), BKI'sine (5.Hipotez_c), statik denge sağ değerine (5.Hipotez_d), Statik denge sol değerine (5.Hipotez_e), dinamik denge sağ değerine (5.Hipotez_f) dinamik denge sol değerine (5.Hipotez_g), dinamik denge toplam skoruna (5.Hipotez_h), durarak uzun atlama değerine (5.Hipotez_i), çabukluk değerine (5.Hipotez_j) ve esneklik değerine (5. Hipotez_j) etkisi vardır.
- 6. Hipotez H6:** Kız katılımcı grubuna uygulanan 6 haftalık bale ve eğitsel oyun uygulamalarının boy uzunluğuna (6. Hipotez_a), vücut ağırlığına (6.Hipotez_b), BKI'sine (6.Hipotez_c), statik denge sağ değerine (6.Hipotez_d), Statik denge sol değerine (6.Hipotez_e), dinamik denge sağ değerine (6.Hipotez_f) dinamik denge sol değerine (6.Hipotez_g), dinamik denge toplam skoruna (6.Hipotez_h), durarak uzun atlama değerine (6.Hipotez_i), çabukluk değerine (6.Hipotez_j) ve esneklik değerine (6. Hipotez_j) etkisi vardır.

1.5 SINIRLILIKLAR

Araştırma Pendik ilçesinde, bir anaokulunda kayıtlı bulunan 29 öğrenciye uygulanmış olup, yaş aralığı 3-5 ile sınırlandırılmıştır. Araştırmanın uygulama süresi 6 hafta olup, oynatılan eğitsel oyunlar 18 oyun ile sınırlandırılmıştır.

1.6 SAYILTILAR

- 1- Öğrencilerin eğitim süreci boyunca derslerdeki aktivitelerde tam performans ile buldukları varsayılmıştır.
- 2- Ölçme aracının yeterli düzeyde geçerli ve güvenilir olduğu varsayılmıştır.

2. GENEL BİLGİLER

2.1ÇOCUKLUK KAVRAMI VE OKUL ÖNCESİ ÇAĞ

Çocukluk kavramı; dünya ülkelerince en çok kabul görmekte olan Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi'nde 1. Madde olarak yer almaktadır. Bu madde; on sekiz yaşına gelene kadar her bireyin çocuk olduğu şeklindedir (UNİCEF 2004). Sözleşmenin bu maddesi dolayısıyla on sekiz yaşın altındaki her birey için çocuk kavramı kullanılmaktadır. Bu maddede çocuk olarak tanımlanan her bireyin fiziksel, zihinsel, duyuşsal, dil ve sosyal anlamda gelişimlerinin, mümkün olabildiğince en üst düzeye eriştirilmesi gerekliliği de vurgulanmaktadır (UNİCEF 2004; Resmi Gazete 2005). Bu tanımlamanın doğrultusunda, 0-6 yaş aralığını kapsamakta olan okul öncesi çağ; çocukluğun gelişimsel dönemini kapsayan ve çocuk için birçok gelişimsel tecrübenin edinildiği dönemdir (Karoğlu ve Ünüvar 2017).

2.1.1 Okul Öncesi Dönemde Çocukların Temel İhtiyaçları

2.1.1.1 Sevgi ve güven duyma ihtiyacı

Çocukların özellikle bu dönemde sevgiye, ilgilenilmeye ve şefkatle yaklaşılmaya ihtiyaçları vardır (Kayadibi 2002).

2.1.1.2 Fizyolojik ihtiyaçları

Çocukların, dengeli ve sağlıklı beslenmelerine, uyku düzenleri gibi dinlenme vakitlerine, temiz bir yaşam alanı aracılığıyla sağlıklı, hastalıklardan uzak, korunaklı bir ortamda olmalarına önem gösterilmeli, bu ihtiyaçlarına hitap eden bir çalışma alanı düzenlenmelidir (Bilir ve Alpsan 1977).

2.1.1.3 İlişki kurma ihtiyacı

Çocuklar, büyüyüp, bilişsel ve duyuşsal olarak geliştikçe, kendi yaşlılarıyla arkadaş olma, oyun oynama ihtiyacı duymaya başlarlar. Genellikle 2, 5 yaşından sonra bu ihtiyaç ön plana çıkar (Birch and Ladd 1997).

2.1.1.4 Oyun ihtiyacı

Çocukların fiziksel, bilişsel, duyuşsal, sosyal ve dil gelişimi açısından aktif olarak arkadaşlarıyla veya kendi başlarına deneyerek, merak ederek ve bu meraklarını gidermeye yönelerek, öğrenmeleri için uygun bir oyun alanı ve oyun materyallerine ihtiyaçları vardır (Seyrek ve Sun 1991).

2.1.1.5 Düzenli ve güven duygusu içinde bir yaşam ihtiyacı

Çocukların belirli aralıklarla programlı bir şekilde yemek yemeye, uyumaya ve oyun oynamaya ihtiyaçları vardır. Bu sayede düzenli yaşamayı alışkanlık haline getiren çocuk, psikolojik olarak güven duygusu içinde olur, fiziksel gelişimi olumlu yönden etkilenir (Akyüz 2000; Bilir ve Alpsan 1977).

2.1.1.6 Özgür olma ihtiyacı

Çocuk, serbest hareket edebileceği, bağımsız olma çabasının karşılandığı uygun bir ortamda hareket genişliklerini kısıtlamayan, duygusal olarak içinden gelenleri rahatça dışarı vurabildiği bir yerde büyüyorsa eğer normal kabul edilen bağımsızlık duygusunu rahatça kazanır. Yerinde geri bildirimlerle dönen ve bilinçli, bilimsel yeterlikte olan bir öğretmen, çocuğun özgürce fakat kendisiyle ilgili, başkalarının hak ve özgürlüklerini ihlal etmeden seçim yapmasına fırsat vermesiyle, çocuğun sahip olması gereken öz disiplin ve güven duygularının gelişmesine ve bu duyguları öğrenmesine rehberlik edecektir (Akyüz 2000; Bilir ve Alpsan 1977).

2.1.1.7 İfade ihtiyacı

Okul öncesi dönemdeki çocuklar, duygu ve düşüncelerini, oyun aracılığıyla, sözel yolla, resim çizerek, sanatsal faaliyetlerde bulunarak, ritim, drama ve müzikle özgürce ifade ederler (Bilir ve Alpsan 1977).

2.1.2 Okul Öncesi Dönemde Fiziksel Büyüme Ve Gelişim

Büyüme bir çocuğun tüm bedeninin yahut bedeninin belirli bölümlerinin, iç organlarının standart ölçüm araçları aracılığıyla ölçme sonucunda hacimceve ağırlık açısından artışı olarak tanımlanabilir. Çocuğun büyümesinin değerlendirilmesi, aynı yaş grubundaki normal kabul edilen çocuklardan alınan kilo ve boy ölçümleri ile elde edilmiş fizik ölçüm tablolarındaki verilerle karşılaştırılması ve bunun doğrultusunda bir sonuca varılmasıyla olur (Bilir ve Alpsan 1977). Büyüme, genetik faktörlere bağlı,

ancak beslenme, geçirilen hastalıklar gibi çevre etmenlerinden etkilenen bir süreçtir (Evliyaoğlu 2007). Büyümeyle ilgili yapılan araştırmalarda, çocukların iki yavaş, iki hızlı; dört belirgin büyüme dönemi olduğu görülmektedir. Doğum öncesi ve doğum sonrasında ilk altı ay büyüme hızlı seyretmektedir. Yaşamın birinci yılının sonlarına doğru büyüme yavaşlar ve bunu ergenlik çağına kadar süren düzenli devam eden, fakat yavaş seyreden bir gelişim izler. Bu evreden sonra 15-16 yaşlarına kadar olan dönemde gelişim hızlıdır ve bu “ergenlik sıçraması” olarak nitelendirilebilir (Tüfekçioğlu 2002).

Gelişme ise büyüyen ve büyümekte olan organların fonksiyonel olarak kullanılması olarak tanımlanabilir. Belirli bir işi yaparken pratikleşme aşamasına geçme açısından önem taşır. Çocuğun yeteneğinin ortaya çıkması ve sahip olduğu yeteneğinin ilerlemesi bu aşamada gerçekleşir. Olgunlaşma ve tecrübe etme çocuğun gelişim sürecinde önemli bir etkiye sahiptir (Özer ve Özer 1998).

Olgunlaşma; türe has, türde gizli güç olarak bulunan yetilerin belirli bir zamanda ortaya çıkışıdır. Öğrenme; gelişimin bir üst düzeye çıkmasını sağlayan, destekleyici nitelikte çocuğa pratik yapma imkanı sağlama sürecidir (Yörükoğlu 1981). Olgunlaşma evresine gelmiş her çocuğun gelişimini bir üst düzeye getirmek öğretim ile mümkündür. Bu konuda önemli olan anahtar nokta belli bir yetinin hangi dönemde ortaya çıkacağı bilgisidir. Aynı soru büyüme konusunda da geçerlidir. Büyümenin boy açısından ergenlik çağı sonunda durduğu bilinmektedir. Ve genel olarak ağırlık artışının çocuklarda belli dönemlerde ve belli seviyede arttığı bilinmektedir. Çocuklardaki büyüme ve gelişme ile ilgili yapılan araştırmalar ve bu araştırmalar sonucu elde edilen veriler doğrultusunda, çocuğun büyüme ve gelişiminin takibi yapılabilir.

Büyüme; yumurtanın döllenenmesinden, ergenlik çağı sonunda, fiziksel olgunluğa ulaşıp yetişkinliğe geçiş dönemine kadar sürekli devam eder. 1 yaş altında ve ergenlik çağında büyüme hızlı seyreder. Bu iki dönem arasında büyüme yavaş olur. 3-5 yaş dönemlerinde büyümede anlamlı farklılıklar görülmez. Ağırlık artışı yılda 2 kg, boy artışı ise 6-8 cm arasında değişir. Kız çocukları, doğduklarında erkek çocuklarından daha hızlı büyürler ve olgunlaşırlar (Bilir ve Alpsan 1977). Çocuklarda gelişim, tüm insanlarda olduğu gibi belirli bir sırayı takip eder. Fakat yaşıt çocukların gelişim hızları birbirinden farklı seyreder (Tamer 1987). Kız çocukları hareket gelişimleri ve koordinasyonları açısından

daha ileri seviyededirler ancak oyun çağı döneminde büyüme açısından kız ve erkek çocukları arasında anlamlı bir fark yoktur (Bilir ve Alpsan 1977).

3 yaşında iki ayak üzerinde hareketler daha ön plandayken, 5 yaşında denge daha gelişmiş vaziyette olur. Merdivenden 3 yaşındayken rahatça iki ayağıyla çıkabilen bir çocuk, inerken aynı şeyi 4 yaşındayken yapabilir (Bilir ve Alpsan 1977).

4 ve 5 yaşlarında çocuklar geri geri yürüyebilir, yürürken, zıplarken veya koşarken aniden durabilir, kendi etrafında dönüş yapabilir (Topkaya 2004).

Beş yaşına gelmiş bir çocuk fiziksel hareketleri açısından daha fazla kontrole sahiptir. Bu yaşa geldiğinde becerileri ve koordinasyonunda artış olmuştur. Bazı çocuklar fiziksel açıdan becerikli gözükmeyebilirler. Bu çocukların koordinasyonları veya denge becerileri zayıf olabilir (Landers 1999).

2.1.2.1 Bilişsel gelişim

Bilişsel gelişim; bireyin çevresinde olup biteni algılaması ve bu algılamalar sonucunda çıkarımlarda bulunup öğrenmesine sebep olan, zihnini aktif olarak kullandığı faaliyetler aracılığıyla gelişim göstermesi olarak tanımlanabilir. Bu süreç; bebeğin doğduğu andan ergenliğin son evresi, yetişkinliğin başladığı döneme değin bireyin etrafındakileri, dünyayı anlayıp yorumlayarak, beyin fonksiyonlarını daha etkili bir biçimde kullanma sürecidir. Bilişsel gelişim sürecinde çocuk; içinde bulunduğu toplumu, sosyal çevresini merak eder, anlamak ister ve bu yolla düşünme yeteneğini kullanma eğilimi gösterir (Kol 2011).

2.1.2.2 Duyuşsal gelişim

Çocuğun çevresinde olanları anlama sürecinde iç dünyasının etkisinde olarak, bir şeyden haz duyma veya haz duymama şeklinde verdiği tepkiler ‘‘duygu’’ olarak tanımlanabilir. Bu tepkiler, duyuşsal gelişim sürecinde üzüntü, şaşırma, korku, heyecan duyma gibi birçok farklı duyguyu içerebilir. Çocuk çevresindekilerle bu duygular aracılığıyla etkileşime girer ve bu etkileşim çerçevesinde davranışlarını sergileme sürecinde bulunur. Bu süreç ise sosyal gelişim kapsamına girmektedir. Çocuk bu davranışları geliştirirken etkileşim içinde olduğu bireylerin reaksiyonları çocuğun davranışlarını etkiler, şekillendirir. Bireyin sosyal ve duyuşsal gelişimi hayat boyu devam etmektedir (Binbaşıoğlu 1990: Aktaran: Özer ve Özer).

2.1.2.3 Psikomotor gelişim

Çocuğun fiziki yapısı ve sinir kas fonksiyonlarının birbiriyle uyumlu bir şekilde değişim sürecine girmesi olarak tanımlanabilir. Psikomotor gelişim, doğumdan ölüme kadar devam eder ve hareket becerilerinde azalma veya yeni beceriler kazanımı gibi bedensel değişimlerle ilgilidir (Gallahue 1982).

2.1.3 Okul Öncesi Dönemde Gelişim, Oyun Ve Spor Etkinlikleri

Çocuklar belirli bir hareketi uygularken bedenlerinin bütün bölümlerini devreye soktukları kadar, bu hareketleri gerçekleştirirken bilişsel ve duyuşsal yönlerini de devreye sokarlar. Çocuğun bilişsel, duyuşsal ve psikomotor gelişim düzeyleri göz önüne alınarak, başarabileceği düzeyde hareket etmesini sağlamak daha verimli bir eğitim almasını ve bu eğitimden haz almasını, bu sayede motive olmasını sağlayabilir. Çünkü çocuk, başarabilmek ister. Birbirinden farklı birçok sportif aktivite vardır. Bu sportif aktiviteler bireylerin ilgilerine ve yeteneklerine göre çeşitlenirler. Çocuğun başarabileceği ve keyif alacağı ortamların sağlanması hususunda fiziksel ve zihinsel gelişim açısından oyun önem taşımaktadır (Çamlıyer ve Çamlıyer 2001). Çocukların belirli bir hareketi öğrenirken yaş grupları dolayısıyla sıkılmamaları ve keyif almaları amacıyla uygulanan oyunların, etkili bir öğretim aracı niteliği taşıdığı düşünülmektedir. Bu yolla tekniği öğrenen çocukta gelişim anlamında, çok yönlü ve daha kalıcı etkiler bırakmak mümkün olabilir.

Çocuklara yönelik oyun ve spor etkinlikleri çalışmalarında öğretilmesi hedeflenen genel hareket prensiplerinin yanı sıra, bu hedefler çocuğun psikomotor gelişiminin yanında, bilişsel ve duyuşsal gelişimleri göz önünde bulundurularak planlandığı takdirde çocuğun hedefe yönelik gelişimi tam anlamıyla sağlanmış olacaktır. Oyun ile desteklenmiş spor etkinlikleri çocukların keyif aldığı, mutlu olduğu bir formda hazırlandığı takdirde çocukların kendilerini ifade etme yeteneklerinin de gelişme olanağı sağlanacaktır. Çocuğun belirli bir tekniği yapması istendiğinde bu tekniği başarabildiği ölçüde beceri gerekliliği ön planda tutulmadan, tekniğin gerekliliklerini, neden ve nasıl yapılması gerektiğini algılaması doğrultusunda yani bilişsel olarak öğrenme ön planda tutularak ve tüm bunları haz alarak yapması yani duyuşsal öğrenme süreci devrede iken gerçekleştirilmesi gerekir (Topkaya 2004).

2.2 EĞİTİM KAVRAMI

Eğitim, bireyin bilişsel, fiziksel, duyuşsal, sosyal alanda davranışlarının, istenilen düzeyde veya en uygun biçimde geliştirilmesi ve bireye amaca yönelik yeni yetenekler, davranış kalıpları, bilgiler kazandırılması yoluyla yapılan çalışmaların tümünü kapsamaktadır. Eğitim yaşam boyu devam eden bir süreçtir, planlı ya da plansız olabilir. Okullarda uygulanmakta olan eğitim; okuma-yazma, ders materyalleri ve bunlarla birlikte aile, çevre gibi faktörlerin de içinde bulunduğu kişisel olarak gelişme yolunda yapılan, öğrenme, öğretme, bilgi aktarımı, beceri kazanımı gibi çalışmaların tümünü kapsayan çabaları yaygın eğitim kavramı altında toplamaktadır. Eğitim kavramı, öğretim ile desteklenen geniş bir kavramdır (Akyüz 2012).

Çocukları hayata hazırlamak eğitimin başlıca amaçlarından birisidir. Eğitim, hayatı mümkün olduğu kadar, yaşlarına uygun biçimde olduğu gibi yaşatmalıdır. Eğitim bir nevi yaşamın provası gibidir. Yaşamın kontrol altına alınması ve beklenmedik sürprizlerle karşılaşılması için bu provanın gerçekçi, gerçeğe yakın olması gerekir. Bu yüzden eğitimin unsurları devamlı gözden geçirilmeli ve güncel hale getirilmelidir (Yavuzer 1999).

2.2.1 Okul Öncesi Eğitim

Okul öncesi eğitim, bir çocuğun doğumundan temel eğitim öğretim çağına geldiği ana kadar geçen zamanı kapsamaktadır. Ve çocukların ileriki yıllarda önemli rolü olan; psiko-motor, duyuşsal ve bilişsel gelişimlerinin büyük çoğunluğunun tamamlandığı, kişilik özelliklerinin şekillendiği, aile içinde ve eğitim kurumlarında verilmekte olan eğitim sürecini kapsamaktadır (Çoban ve Nacar 2010).

Günümüzde okul öncesi eğitim programlarının uygulandığı ve uygulanmaya konacak açılmakta olan birçok devlete bağlı ve özel anaokulları, gündüz bakım evleri, yuvalar bulunmaktadır. Bu eğitim alanlarının okul öncesi dönem çocuğunun ihtiyaçlarına yönelik ve bilimsel niteliklere sahip eğitim veriyor olması gerekir. Bunun için de bu okulların binalarının, kullanılacak araç ve gereçlerinin, eğitim alanı materyallerinin ve en önemlisi öğretmenlerinin çocukların temel ihtiyaçlarına ve fiziksel, psikolojik gelişimlerine katkı sağlıyor olması gerekmektedir (Bilir ve Alpsan 1977). Bu bağlamda çocuğun gelişiminde etkili bir role sahip olan öğretmenlerin kendilerini daima geliştirmeleri, çocuklar ile onların gelişimlerine katkı sağlayabilmeleri açısından etkili iletişim becerilerini

kuvvetlendirmeleri ve bu yaş grubu çocuklarında önemli olan belli başlı konuların üzerinde durulmasını görev edinmeleri önem taşımaktadır.

Okul öncesi dönem çocuklarıyla çalışan öğretmenlerin başlıca görevlerinden biri, yaşamının ilk yıllarından itibaren cinsiyet farklılıklarından haberdar olan çocuğun, cinsel kimliğinin oluşumuna yardım etmesidir. Çocuğun biyolojik cinsiyetiyle ilgili duygu ve düşüncelerinin gelişmesi, cinsel kimliğinin oluşmasıyla ilgilidir. Cinsel kimlik, cinsiyet rolleri ile karıştırılmamalıdır. Kadın ve erkeğin, toplumdaki rolleri, kültürel olarak kabul görmüş kalıplaşmış davranışlarının gelişiminden farklıdır. Çocuklar cinsel kimliklerini belirlediklerinde, yaşadıkları toplumun gerektirdiği davranışları zaten zamanla öğreneceklerdir. Ancak oyun araç ve gereçleri seçilirken, kız erkek ayırt etmeksizin çocukların hepsinin çeşitli oyuncaklarla oyun oynaması için fırsat verilmelidir. Bu sayede çocuğun bir birey olarak, cinsiyet gözetmeksizin topluma uyum sağlamasına olanak sağlanarak, kız ve erkek cinsiyetinin her ikisinin de aynı işleri yapabileceği bilinci kazandırılmalıdır. Okul öncesi dönem çocuğunun, yaş ile beraber bedeninin değişime uğradığını, ailesindeki ve çevresindeki insanların da bir zamanlar onun gibi bebek olduğunu anlamaları zor olur. Çocuklarda bazı kavramlar yavaş gelişir; büyümek, yaşamak, ölmek gibi. Bu sebeple okul öncesi dönemde çocuklara bu kavramlar basit yollarla ve somutlaştırılarak öğretilmeye çalışılmalıdır. Örneğin; pamukta fasulye, mercimek, nohut yetiştirme, öğretmenin bebeklik fotoğraflarını göstermek gibi (Senemoğlu 1994).

2.2.2 Okul Öncesi Eğitimde Oyun

3 ila 6 yaş arası dönem, bir çocuğun çevresinde olan biteni anlamaya çalıştığı, basit cümlelerle konuşmaya başladığı, yürümeyi öğrendiği ve belli başlı alışkanlıklar edinerek, değer yargıları kazandığı dönemdir. Bu sebeptendir ki çocuğun bu dönemde, oyun arkadaşlarına, oyun alanına ve kendi yaşlılarıyla beraber hareket etmeye ihtiyaçları vardır. Çocuklar 2, 5 – 3 yaşlarından sonra yaşlılarıyla birlikte oyun oynayarak arkadaşlık kurma gereksinimi duyarlar. Oyun, duyguları açığa çıkararak ifade sağladığı gibi, çocuğun yeni bir şeyler öğrenmesi ve yaratıcılığının gelişmesine de yardımcı olur (Bilir ve Alpsan 1977). Çocuklar için oyun, çocuk eğitimi, gelişim ve sosyal kültür açılarından önem taşıdığı gibi, eğitim ve ruhsal açılarından da büyük öneme sahiptir (Seyrek ve Sun 1991). Çocuklar, sevip sevilmeyi, kabul görmeyi, kendi haklarını savunmayı,

kişilerin hak ve özgürlüklerine saygı duymayı, kazanmayı, kaybetmeyi, karşısındakilere karşı sınırlarını çizmeyi, paylaşmayı yani sağlıklı ilişkiler kurmayı grup içerisinde öğrenir. Çocuk bu şekilde toplumun bir parçası, sosyal bir varlık haline gelir. Oyun, fiziksel, bilişsel ve duyuşsal olarak gelişimlerine katkıda bulunur (Bilir ve Alpsan 1977).

2.2.3 Okul Öncesi Eğitimde Sanatsal Faaliyetler

Okul öncesi dönemin sanat çalışmaları, öz anlatım niteliğindedir. Çocuk sözcüklerle anlatamadıklarını sanat aracılığıyla anlatabilir. Sanat, el-göz koordinasyonunu öğrenmenin, tamamıyla çocuğun kendi çabasıyla yapabileceğini keşfetmesinin bir yoludur (Arnold 1979). Bu çalışmaların uygulanış biçim ve yöntemleri çocuğun gelişiminde önem taşımaktadır. Sanat uygulamalarının dallara göre farklı gelişim alanlarını desteklediği düşünülmektedir ancak genel olarak çocuğu duygusal anlamda beslediği bilinmektedir.

Günümüzde okul öncesi döneme yönelik eğitim veren okullarda sanatsal faaliyetlerle desteklenmiş çalışma programları sistemli ya da sistemsiz olarak yürütülmektedir. Sanat eğitimi her yaşta çocuğun zevk aldığı bir faaliyet alanıdır. Çocukların duyuşsal gelişim süreçlerinde önemli bir yere sahip olan sanat eğitimi, çocukları eğlendirirken onlar üzerinde faydalı etkilere sahip olmaktadır (Ulutaş ve Ersoy 2004).

Çocukların erken yıllarda yaratıcılık yeteneklerinin ve estetik algılarının gelişmesine yönelik çalışmalara katılmış olmaları, gelecekte kalıplaşmış şeylerin dışına çıkabilen, yaratıcılık yeteneğini kullanarak yeni bir şeyler üretebilen ve içinde bulunduğu dünyadaki olan bitenin güzellikleriyle ilgilenebilen, en ince detayını algılayabilen yetişkinler olmalarını sağlayacaktır (Feeney and Moravcik 1987).

Sanatsal faaliyetlerde bulunmak çocukların duyuşsal ifade aracı olarak, onların iç dünyalarını dışa vurumlarında destekleyici rol oynarken aynı zamanda içinde buldukları ortama olan bağlarını güçlendirerek, orada bulunan arkadaşları ve öğretmenleriyle sağlıklı ilişkiler kurmasını sağlamaktadır. Bu sayede de çocuğun sosyal kişiliğinin gelişimine olumlu etki etmektedir. Çocuklar dışarıdan bakıldığında birbirine benzer hatta aynı şeyleri yapıyor gibi gözükse de, her bir çocuk etkinlik sırasında kendi iç dünyalarının, duygularının, çıkarımlarının, birer yansımasını sergiler (Ulutaş ve Ersoy 2004). Bundan hareketle; duyuşsal anlamda daha naif çocukların bpm i düşük müzikler

dinlemesi ve daha lirik danslara, daha agresif ya da hiperaktif yapıda olan çocukların ise yüksek bpmli müzikler eşliğinde yapılan danslara yönelebileceği düşünülebilir.

Okul öncesi dönemde yapılan sanatsal faaliyetlerde çocuklardan eğitim sonunda kapasitelerinin üzerinde performans göstermelerini beklemekten çok, bu eğitim süresi içerisinde haz alarak, istekli katılım sağlamalarına odaklanmak gerekmektedir. Bununla birlikte eğitim sonunda ortaya çıkan ürünler hakkında çocuklara geri bildirim vermek çocukların bu faaliyetlere bir sonraki katılımları için istekli olmaları, bu faaliyetlere göstermeleri gereken değeri öğrenmeleri ve kendi öz saygılarının artması açısından büyük önem taşımaktadır (Ulutaş ve Ersoy 2004).

2.2.4 Okul Öncesi Eğitimde Müzik Ve Dans

Çocuklar, dil gelişimlerini tamamlamadan çok önce, hissettiklerini, arzu ettiklerini, bedenlerini kullanarak, jest ve mimikleri aracılığıyla anlatarak konuşmadan, görsel yolla iletişim kurarlar. Okul öncesi eğitim veren okula gelen bir çocuk, bir yetişkin kadar konuşabilecek şekilde dili öğrenebilir, fakat yine de iletişimini çoğunlukla sözel olarak kurmaz. Bu yaş döneminde, duyguların dışı vurumu büyük çoğunlukla motorsal tepkilerle olur. Bireyler, sözel olmayan jest ve mimiklerle kurulan iletişim formlarını anlama ihtiyacını daha çok yakın hissettiği belli başlı kişilerde duyar. Jest ve mimikler aracılığıyla yalnızca hissedilen duygular değil, düşünceler ve arzu edilenler de açıklanır. Çocuklar, yakın ilişkiler kurdukları ailelerindeki kadar okuldaki yaşlıları ve öğretmenlerinin sözel olmayan iletişim formlarını anlamlandırmayı ve bu yolla iletişimde bulunmayı öğrenmelidirler. Çocuğun bir başkasının hissettiklerini ve fikirlerini anlamlandırabilmesi için kullanılan jest ve mimiklerin anlamlarını biliyor olması gerekir. Bu yüzden okul öncesi eğitim veren okullarda, çocuklara hangi davranışın ne anlama geldiği bilinci kazandırılmalıdır. Okul öncesi dönemdeki bir çocuğun, oluşturulacak öğretim ortamında, diğerlerinin fikir ve hissettiklerini göstermede kullandıkları sözel olmayan iletişim formlarını algılayıp yorumlaması kadar, kendi duygu ve düşüncelerini ifade etmesine olanak sağlayacak ortamlar yaratılmalıdır. Alışlagelmiş eğitim programlarında çocuklara duygu ve düşüncelerini hareket formlarıyla anlatmaları istenildiğinde başvurulan yöntem müziktir. Müzikle uyumlu hareket aracılığıyla çocuğun kendini ifade etmesi, ona haz verdiği gibi duygusal açıdan rahatlamasını da sağlar. Müzikle birlikte hareket etme, çocuğun bedeninin bütün kısımlarını kullanmasını

sağlamakla beraber, duyuşsal, bilişsel ve fiziksel olarak bütüncül bir gelişim olanağı sağlar. Okul öncesi eğitim dönemindeki çocuklar henüz farklı kültürlerin halk danslarını ve müziklerini algılayıp bunları öğrenmek için yeterli düzeyde algı seviyesine sahip olmasalar da bu durum onların bu kültürlerin dans ve müziklerini hissetmelerine engel değildir. Okul öncesi eğitimde çocukların başkalarıyla iletişim kurabilme becerilerini geliştirmek, duygu ve düşüncelerini paylaşabilmek için, müzik, hareket ve dramadan faydalanılabilir. Tüm bunlar çocuğun kendini ifade etmede özgüven ve beceri kazanacağı ortamlar sağlanarak sunulmalıdır (Senemoğlu 1994).

Bedensel hareketin müzikle birlikte uyum içerisinde sergilendiği bir dal olan dans sanatı, kişinin günlük hayatında da bedenini, beden dilini doğru bir şekilde kullanması ve iletişim için gerekli görsel kanalları etkin bir şekilde kullanarak sağlıklı ilişkiler kurması yönünden önemli bir yere sahiptir (Özevin 2006).

Beyine çeşitli dans ve melodiler aracılığıyla alıştığı rutinin dışında yeni uyaranlar gelmesi sağlanarak, daha önce uyarılmayan bağlar uyarılmakta ve bu sinyaller sonucunda yeni bilgiler öğrenilerek, kazanılan tecrübeler doğrultusunda beynin algılama kapasitesi gelişmektedir (Sezince ve Kolburan 2018).

Dansı, seyirci topluluğuna sergilenen performans dansları ve katılım odaklı danslar olarak ikiye ayırmak mümkündür. Hangi kategoriye yönelik dans olursa olsun, dansın her türünde bedeni tanıyarak, nasıl kullanılması gerektiğinin öğrenilmesi ön plandadır. Okul öncesi sanat faaliyeti olarak yapılan dans eğitimi, çocukların profesyonel anlamda bir dansçı gibi olmaları beklentisinin dışında, kendi bedenlerini tanımalarını ve bedenlerinin bölümlerini koordinatif bir biçimde kullanabilmelerini içermelidir. Bu derslerde öğretmenler de aktif olmalı, çocuklara yaratıcı öğrenme ortamları oluşturmalıdır (Özevin Tokinan ve Bilen 2011).

2.3 OYUN KAVRAMI

Oyun, mekanik olmayan, usdışı bir eylem olarak tanımlanabilir. Bireyde doğuştan var olan ve haz duygusunu uyandıran oyun ve oynama eylemi yaşamın her alanına yansımaktadır. Oyun gönüllü olarak oynanır ve bireyin özgürleşmesini sağlar (Tekerek 2006). Her oyunun kendine ait kuralları vardır. Oyun kuralları mutlaka emredici ve tartışılmaz nitelik taşımaktadır. Kurallar ihlal edilir ise, oyun diye bir şey ortada kalmaz. Oyun, kişinin kendi iradesiyle özgürce razı olduğu, fakat tamamıyla emredici kurallarla,

belirli zaman ve mekan sınırlarında gerçekleştirilen, bir amaç dahilinde, gerilim ve sevinç duyguları ile alışlagelmiş hayatın dışına çıkmak bilincinin faaliyetidir (Huizinga 2013).

2.3.1 Çocuk ve Oyun

Organlar, oyun sayesinde yorgunluk yaşamaksızın güç kazanırlar. Çocuklar oyun yolu ile hareket ederler. Hareket, solunum yollarını aktif kılar. Oyunlar, odaklanmayı, hızlı düşünmeyi, çevik ve cesur olmayı artırır (Sel 1995). Oyunun bu niteliklere sahip olması, çocuğun bilişsel, duyuşsal ve psikomotor gelişiminin oyun yolu ile sağlanabileceği düşüncesini ortaya çıkarmaktadır.

Gelişim açısından normal olan bir çocuk muhakkak hareket etmek ister, etrafındaki nesnelere fırlatır, yakalar, onlara tekme atar, kırar, bu şekilde bu nesnelere ve bu nesnelere özelliklerini deneyimleyerek tanımak ister. Çocuklar, yaptıklarının karşılığında nasıl bir reaksiyonla karşılaşacaklarını deneme yanılma yöntemiyle öğrenme eğilimindedirler. Bu yolla anne, baba ve öğretmenler, çocuğun deneyim kazanabileceği ortamı sunmalı, bilgi, beceri ve alışkanlıklarının artmasını sağlamalıdır (Çamlıyer ve Çamlıyer 2001). Bu deneyimleri, haz duygusu devreye sokularak, çocuğun tekrar tekrar yapmayı istemesini sağlayarak, oyun ile sunmak; gelişmekte olan çocuk açısından etkili bir yöntem olarak kullanılabilir.

Çocuk, yaşamı için gerekli davranış kalıplarını, bilgileri, beceri vb. gibi özellikleri oyunun içerisinde kendiliğinden deneyimleyerek öğrenir. İnsanlar arası ikili ilişkiler, yardımlaşma, sohbet, bilgi alışverişi, alışkanlık ve tecrübe kazanmak, alışlagelmiş toplumun bizlere sunduğu rolleri anlamak gibi olguları oyun içerisinde kavrar, içselleştirir ve pekiştirme fırsatı bulur. Çocuğun kişiliğinin daha belirgin hale gelmesi oyun ile sağlanır ve bu kişilik özellikleri oyun ile gelişir. Çocuk bir yeteneğe sahip ise, oyun içinde bu yetenekler daha iyi gözlemlenebilir ve gelişmesi sağlanabilir (Seyrek ve Sun 1991).

2.4 EĞİTSEL OYUN

Eğitsel oyun, çocukların ruhsal ve bedensel gelişimlerini sağlayan, haz duygusunu yaşatan, çocuğa iyi davranış özelliklerini ve alışkanlıklarını kazandıran hareketlerin tümünü kapsar (Sel 1995).

Eğitsel oyunlar; belirli bir disiplinin gerektirdiği temel yeterliliklere ulaşabilme doğrultusunda kazanım temelli ve belirli kurallar çerçevesinde, yapılabilirlik içeren oyunlardır (Aytaş ve Uysal 2017).

2.4.1 Eğitsel Oyunların Uygulanış Biçimlerine Göre Sınıflandırılması

Eğitsel oyunları uygulanış biçimlerine göre; taklit oyunları, mücadele oyunları ve sportif oyun formları şeklinde üç alt başlık olarak ayırabiliriz. Her uygulanış biçimi ise altı ana başlık doğrultusunda şekillenmektedir. Bunlar;

2.4.1.1 Yaş gruplarına göre

Okul öncesi 0-6 Yaş Grubuna Yönelik

6-14 yaş Arası Temel Eğitim Dönemine Yönelik

15-18 Yaş Arası Lise Dönemine Yönelik

18 Yaş Ve Üzeri Yetişkinlik Dönemine Yönelik

45 Yaş Ve Üzeri Yaşlılık Dönemine Yönelik

2.4.1.2 Oyun alanlarına göre

Sınıfta Oynanan Oyunları

Salonda Oynanan Oyunları

Bahçede Oynanan Oyunları

Kış Oyunları

Suda Oynanan Oyunlar

2.4.1.3 Oyuncu sayılarına göre

Tek Başına Oynanan Oyunlar

İki kişi Oynanan Oyunlar

Takım Olarak Oynanan Oyunlar

2.4.1.4 Oyun düzenlerine göre

Çizgisel Oyunlar

Dairesel Oyunlar

Dağınık Düzendeki Oynanan Oyunlar

2.4.1.5 Oyun araç ve gereçlerine göre

Materyal ile Oynanan Oyunlar

Materyalsiz Oynanan Oyunlar

2.4.1.6 Amacına göre oyunlar

Eğlence İçerikli

Eğitim İçerikli

Sağlığa Yönelik (Hazar 1996)

2.4.2 Çocuk ve Eğitsel Oyun

Çocuklar, yaşantılarında sonuç odaklıdırlar ve sonuca kısa sürede ulaşma beklentisi içindedirler. Kaybetme sonucunda fazla üzülmeler, kazanma sonucunda ise bu durumu abartma eğilimindedirler. Sportif bir aktiviteyi gerçekleştirirken o sporun gerektirdiklerini başarabildiğini göstermekten, oyunu oynarken de o oyunda kazanan kişi olmaktan çok hoşlanırlar. Ancak bu aşamaya gelirken ki öğrenme sürecinde çok çabuk sıkılırlar. Problemlerin sebeplerinin farkına varamazlar. Bu sebeple belirli bir sportif hareket tekniği öğretilirken tekrarlı alıştırmaya çalışmaları yapıldığında çocuklar sıkılıp, çalışmayı yarıda bırakabileceğinden, fiziksel, bilişsel ve duyuşsal gelişimleri göz önünde bulundurularak amaca yönelik oyunlar oluşturulabilir. Planlı, programlı bir öğrenme yolu ile verim elde etme amacıyla organize edilmiş oyunlara eğitsel oyunlar adı verilir (Çamlıyer ve Çamlıyer 2001).

2.5 ÇOCUK VE FİZİKSEL AKTİVİTE

Okul öncesi çağda başlayıp yetişkinliğe kadar devam eden dönemde kazanılan spor kültürü, bireyin fiziki kapasitesini en üst seviyede kullanabilmesi açısından ve beden sağlığı açısından önemli bir yere sahiptir. Çocuğun çevresinde olup biteni anlayıp çıkarımlarda bulunabildiği ve bu çıkarımlar doğrultusunda duygusal olarak tepkiler gösterebildiği yani bilişsel ve duyuşsal gelişimini tamamladığı dönemde egzersiz eğitimine hemen başlanmalıdır (Baltacı 2008).

2.5.1 Çocuklarda Fiziksel Aktivitenin Faydaları

2.5.1.1 Fiziki uygunluk gelişimi

Fiziki uygunluk, bireylerin fiziksel özelliklerinin yanı sıra psiko-sosyal, pedagoji gibi alanları da içinde bulunduran karmaşık bir süreçtir. Fiziki uygunluk her çocukta farklı seyrederek. Bunun sebepleri içerisinde, genetik yoldan geçen özellikler ve eğitim sırasında çocuğun çevre faktöründen etkilenmesi vardır (Coşan ve Demir 2002).

Spor aracılığıyla çocuğun mevcut kapasitesi; kas kuvveti, kas dayanıklılığı, postür, esneklik ve kardiyovasküler sistemin dayanıklılığı açısından gelişmiş olur (Baltacı 2008).

2.5.1.2 Beceri gelişimi

Beceri, bir hareketi gerçekleştirirken, bu hareket hakkında tecrübe sahibi olunup, teknik açıdan olması gerekene yakın, düzgün bir biçimde yapılmasını kapsar (Gallahue 1982). Çocuk, yapılan çalışmalara düzenli katılım sağlarsa, hareket becerilerinde gelişme sağlanır (Baltacı 2008).

2.5.1.3 Özgüven gelişimi

Çocuk, bedenini tanıması sonucunda sahip olduğu yeteneklerin farkına varması ile kendi değerinin bilincine varır. Sportif etkinlikler sayesinde grup içerisinde varlığını ortaya koyan aynı zamanda bağımsız hareket etme inisiyatifi alabilen, kendini kontrol altına alabilen, güvenilir bir kişiliğe sahip olması yönünden kendini geliştirme imkanı bulur (Baltacı 2008).

2.5.1.4 Hedef oluşturma becerisi

Yapılan çalışmalar sırasında kendi kapasitesinin bilincine varan çocuk, gelecek için oluşturduğu hedefleri de bu doğrultuda oluşturacaktır (Baltacı 2008).

2.5.1.5 Kişisel sorumluluk

Bireyin kendi benliğini olduğundan daha güçlü hale getirmek çabasını, başkalarının hakkını ihlal etmeden saygılı bir iletişim kurmasını, kendi kararlarından sorumlu olmasını ve bu kararların sonuçlarını başkalarına yüklemeksizin üstlenmesini, hayatını kendi yönetmesini, fiziksel ve psikolojik olarak iyi hissetmesini sağlamasını, sorumlu bir şekilde istemesi gibi birçok öğeyi içerir. Kişilerin kendilerine karşı sağlıklı bir benlik kazanması, sağlıklı düşünebilme, muhakeme kurabilme ve sağlıklı iletişim kurabilme gibi sorumlulukları vardır (Messina 2004). Spor; bireyin kötü alışkanlıklardan uzak kalmasını sağlar, toplumca kabul görmeyen kişileri topluma kazandırır (İnal 2014).

2.5.1.6 Disiplin

Çocuğa öğretilen davranış ve alışkanlıkları, çocuğun içselleştirmesini sağlamak, bu amaç doğrultusunda zorlama olmaksızın sorumluluk bilincini kazandırmak gerekmektedir

(Özen 2015). Fiziksel aktivite programları, bu faaliyetlere katılan öğrencinin sağlıklı yaşam ve fiziki uygunluğu için sorumluk sahibi olmasını sağlar (Baltacı 2008).

2.5.1.7 Kuvvetli ikili ilişkiler

Kuvvetli ilişkiler kurmada rol öğrenme önemli bir yere sahiptir. Birey, kendisine uygun olan toplumdaki rolünü öğrenir. Çocuklar oyun ve fiziksel aktiviteler ile sosyalleşirler. Bu aktiviteler iyi bir vatandaş, iyi bir dost, sorumluluklarının bilincinde bir komşu, çalışkan, saygılı bir öğrenci, grup çalışmalarında kendi üzerine düşenleri yerine getiren bir çalışan, liderlik vasıflarını bilen bir yönetici vb. rolleri öğrenmede fiziksel aktiviteler önem taşımaktadır (Küçük ve Koç 2004).

2.5.1.8 Stresin azalması

Fiziksel aktivite ruhsal gerginlik durumu ve endişenin boşaltılmasında yardımcı rol oynamaktadır. Duygu durumunda sabitlik sağlar ve sabırlı olmayı kolaylaştırır (Baltacı 2008). Çocuk, hareketli bir varlıktır. Onun yaşamında dışarıdan gözüktüğünün yanı sıra iç dünyası da vardır. Eğitimcilerin amacı; çocuğun iç dünyasını tanıyarak, içindeki saf temiz duyguları ve güzellikleri dışarı vurmalarını sağlamak, çocuğu iyiye yöneltmektir (Sel 1995).

2.6 HAREKET

Hareket kavramı mekanik temellere bağlı olarak açıklandığında, nesnenin her hangi bir durum sonucunda, şeklinin değişmesi ve yer değiştirmesidir. Bu bağlamda fizik biliminin temel prensiplerinden yararlanıldığı düşüldüğünde, insanın nesnel bütünlüğünün şekil ve yer değiştirme anlamında değişikliğe uğraması hareket olarak değerlendirilir (Ayan 2019).

2.6.1 Temel Motorik Özellikler

Temel motorik özellikler; bireyin motorik spor gücünün seviyesini, fiziki gücü ve sahip olduğu yeteneği belirler. Uygulanacak antrenman sürecinde bu özellikler, sporda motorik anlamda yapılan hareketin temeli ve önceliği niteliğindedirler. Temel motorik özelliklerin üçü ana, ikisi tamamlayıcı özelliklerdir. Bunlar sırasına göre; kuvvet, dayanıklılık, sürat, hareketlilik ve beceridir (Sevim 2010).

2.6.1.1 Kuvvet

Biyolojik anlamda kuvvet, sporcunun kendi bedeniyle, rakibiyle veya bir materyal aracılığıyla bir kütleyi, bulunduğu yerden hareket ettirmesidir. Bir diğer deyişle bir dirence kaslar aracılığıyla karşı koyabilme ya da bir direnci kaslar aracılığıyla etkileme anlamına gelir (Muratlı 2007). Hollmann kuvveti; direnç karşısında kasların kasılabilme veya bu direncin karşısında kasların dayanabilme kabiliyeti olarak tanımlamaktadır (Sevim 2010).

2.6.1.2 Dayanıklılık

Dayanıklılık; belirli bir yüklenme sırasında organizmanın zorlanmalara karşı iş yapma kabiliyetidir. Yani organizmanın yorgunluk karşısında direnç göstermesi, bu yorgunluğa karşı koyabilmesi kabiliyetidir (Başaran 1992). Martin (1988) dayanıklılığı; ‘uzun süreli spor yüklenmeleri sırasında yorulma durumuna organizmanın, yüksek direnç kabiliyetidir’ şeklinde tanımlamıştır. Weineck (1990) ise; ‘psikolojik ve fiziksel yorgunluk durumunda sporcunun bu yorgunluğa göstermiş olduğu direnç kabiliyetidir’ olarak tanımlamıştır (Muratlı 2007).

2.6.1.3 Sürat

Sürat; sporcunun kendisini bir yerden başka bir yere mümkün olan en yüksek hızda hareket ettirebilme kabiliyetidir. Başka bir deyişle; Uygulanan hareketlerin mümkün olduğu en yüksek bir hızda uygulanabilmesi kabiliyetidir (Sevim 2010).

Çabukluk ile sürat arasındaki fark, hareketin frekansıyla ilgilidir. Aynı mesafeyi, aynı sürede koşan iki sporcunun hangisinin çabukluk özelliğinin gelişmiş olduğunu, bu mesafeyi kaç adımda koştuklarına bakarak bulabiliriz. Daha fazla adım atmış olan sporcunun çabukluk özelliği daha çok gelişmiştir (Sevim 2010).

2.6.1.4 Hareketlilik (Esneklik)

Esneklik; sporcunun hareketlerini uygularken, eklem hareketlerinin mümkün olan en geniş açıda ve farklı yönlere uygulanabilir düzeyde olması kabiliyetidir (Sevim 2010). Noble esnekliğin; birçok faktörden etkilenen bir özellik olduğunu ve bu faktörlerin, anatomik, fizyolojik, biyomekanik ve bazı diğer faktörler olduğunu belirtmiştir. Bu faktörler; kasın kuvveti, eklem dokusunun yapısı, kaslar arası koordinasyon, vücut ısısı, özel kas ısısı, yorgunluk, kasın tonusu, merkezi sinir sistemi işlevselliği, kasın kasılma ve

gevşeme yeteneği, ısınma, antrenmanın amaca uygunluğu ve yoğunluğu, sakatlık, yapılan egzersizin saati, iklim, vücut yağ yüzdesi ve cinsiyetler arası esneklik farkı olarak sıralanabilir (Keleş 2016).

2.6.1.5 Beceri

Beceri, belirli bir davranış modelini bireyin çevresine uygun olarak gerçekleştirmesi yeteneğidir (Singer 1972). Belirli bir amaca yönelik olarak bir hareketin gerçekleşmesi esnasında iskelet sistemi ve merkezi sinir sisteminin uyumlu bir şekilde çalışmasıdır (Sevim 2010).

2.7 MOTOR BECERİ

Beceri, belirli bir hareketin uygulanırken o hareketin düzgün bir şekilde yapıldığını ve o konu hakkında tecrübeli olduğunu ifade eder. Motor beceri, öğrenme yoluyla edinilen tecrübe sonucunda bir ya da bir grup hareketi düzgün bir şekilde yapabilme olarak tanımlanabilir (Gallahue 1982). Sporun tüm branşları göz önünde bulundurulduğunda, beceri anlamında üç farklı alıştırma şekli ortaya çıkmaktadır. Bunlar: Dönüşümlü (döngülü, devirli, cyclic), dönüşümsüz (döngüsüz, devirsiz, acyclic Ç. N.) ve dönüşümsüz birleşik becerilerdir (Bompa 1998).

2.7.1 Büyük Kas Motor Becerileri (Kaba Motor Beceriler)

Büyük kas hareketleri yani kaba motor beceriler, geniş kasların kullanımıyla ilgilidir. Kaba motor becerilerde, güç, esneklik ve çeviklik gibi temel özelliklere ihtiyaç duyulur. Kaba motor beceriler üç grupta incelenir (Özer ve Özer 1998).

2.7.1.1 Lokomotor beceriler (dönüşümlü hareketler)

Yürüme, koşma, kır koşusu, kayak, yüzmeye, kürek, bisiklet gibi yer değiştirmeyi gerektiren hareketleri içerir (Özer ve Özer 1998). Bu beceriler yinelenen dönüşümlü hareketlerden oluşur. Her dönüşüm, her seferinde aynı olan ve aynı sıra ile tekrar eden evrelerden oluşur. Yapılan bütün dönüşümler birbirine bağlıdır (Bompa 1998).

2.7.1.2 Lokomotor olmayan beceriler (dönüşümsüz hareketler)

Lokomotor olmayan (dönüşümsüz) hareketler yer değiştirmeden yapırlar (Özer ve Özer 1998). Salınım, dönme, eğilme gibi birçok jimnastik ve takım sporları becerilerini kapsar (Bompa 1998).

2.7.1.3 Dönüşümsüz birleşik beceriler ve denge

Dönüşümsüz birleşik beceriler, dönüşümlü bir hareket sonrasında dönüşümsüz bir hareketin yapılmasıyla oluşur. Koşu ve atletizm sporundaki tüm sıçrama hareketleri, cimnastikteki takla aktarımları ve atlama, dalma vb. bu grup içinde yer alır. Bu becerilerdeki tüm hareketler birbirine bağlı olsa da, tekniğin gerektirdiği üzere dönüşümsüz bir hareket sonrasında dönüşümlü bir hareket yapılmaktadır (Bompa 1998). Denge, bir alan içerisinde belirli bir hareketi sürdürme, belirli alan içinde pozisyonu koruma olarak tanımlanabilir. Çocuk tüm hareketlerinde dengesini koruma, kaybetme ve yeniden dengesini sağlama yeteneğine sahiptir (Gallahue 1982).

2.8 KLASİK BALE

Bale, akademik çerçevede kuralları olan dans tekniğinin, sahnede görsel olarak seyirciye sunulmasıdır. Baleyı diğer dans türlerinden ayıran belli bir tekniği vardır. Bale, dans, müzik, kostüm, dekor ile bir öykü anlatabilir veya bir öykü olmadan müzikle uyumlu dans yorumu ile sergilenebilir. Bale, müzik, mimik, kostüm, dekor, ışık, sahne gibi birçok unsuru içinde barındıran karmaşık bir sanat dalıdır. İngiliz bale tarihçisi Joan Lawson'a göre bale; "sözsüz güzel sanatlardan biridir". "Dansçı her şeyi vücut hareketleri ile ifade edebilir ve vücudunu hassas bir alet gibi kullanabilir" (Fenmen1986). Bireyin vücudunu ifade aracı olarak kullanabilmesi, büyük bir beceriye ve tecrübeye sahip olması gerektiği düşüncesini ortaya çıkarmaktadır. Bu becerilerin küçük yaşta tecrübe edinilmesi, gelecekte sahip olunması gereken özelliklere hazırlık niteliği taşıması açısından önem taşımaktadır.

Klasik bale eğitiminde başlangıç grupları, yavaş yavaş gelişim gösteren, uzun yıllar sürecek olan eğitim sürecinin temel yapı taşı olması nedeniyle bale eğitmenlerince büyük öneme sahiptir. Bu sürecin başlangıcında eğitmenlerin temel hedefleri; hareketlerin öğretimi sırasında, bir bale dansçısının bedeninin olması gereken forma kavuşturulması, algısını açarak ve kavrama yeteneğini geliştirerek, bu meslek için gerekli disipline sahip olmalarını sağlamaktır (Keleş 2016).

2.9 TEMEL KLASİK BALE TEKNİKLERİ

Balede her temel hareketin belli kuralları vardır ve bu hareketler klasik bale tekniğine uygun biçimde bale eğitmeni rehberliğinde öğrenilir. Bu çalışmalar, düzenli olarak her gün, tekniğin düzeltilmesi ve iyileştirilmesine yönelik ideale ulaşmak hedefiyle tekrarlanır (Keleş 2016). Herhangi bir tekniği uygularken her branşın kendine özel formları bulunmaktadır ancak bunların; branşların genel olarak sahip oldukları belli başlı kurallar dahilinde gerçekleştirildikleri bilinmektedir.

Balenin genel kuralı, vücudun tamamı, kol ve bacaklar gergin olmalı ancak kendini sıkarak değil, daima olabildiğince uzayarak, yükselerek yapılmalı ve tüm bunlar zarif gözükmek amaçlanarak yapılmalıdır (O'Dwyer ve Gürcan 2012).

Genel anlamda profesyonel dansçılar, sanat içerikli estetik hareket formları oluşturabilir; ancak başka spor dalları ile kıyaslandığında yalnızca profesyonel anlamda yapılan spor dalları baleye oranla fiziksel açıdan daha zorlayıcı niteliktedir (Kaymak 2005). Fiziksel açıdan bu denli zorlayıcı olan balenin öğrenme ve öğretilme aşamalarında, teknik kurallar disiplinli bir şekilde öğretilip, uygulanmalıdır (Fitt 2002).

Yaklaşık 10 yıllık bir dönemi kapsayan temel klasik bale eğitiminin kendine özel bir terminolojisi bulunmaktadır (Vural 1994).

2.9.1 Plie

Kalça, diz ve bilek eklemlerinin yanlara doğru serbestçe esnemesidir. Ağırlığın her iki bacağa eşit dağıldığı pozisyon sırasında iki dizin de yanlara doğru eşit oranda bükülmesidir. Temel klasik bale hareketlerinden bir tanesidir. Tüm zıplama hareketlerinde kullanılır. Bu pozisyonda yerden güç alınarak sıçranır ve tekrar plie yardımı ile inilir (Vural 1994). Bu egzersiz eklemlerin ve kasların esnemesini sağlar. Dengeyi geliştirir. Başlıca iki plie hareketi vardır, Grand plie ve Demi plie. Grand plie yapıldığı zaman dizler tam bükülür ve topuklar yükselir, dizler gerilirken topuklar tekrar yere basılır. Demi plie'lerde topuklar yerden yükselmez. Plie'lerde, bacaklar kalçadan itibaren olabildiğince dışa rotasyon yapmalı, dizler parmaklara doğru, vücut ağırlığı ortada ve ayak yeri tam anlamıyla kavramalıdır (Grant 1995).

2.9.2 Battements Tendus

Tüm bacağın kalça ekleminden itibaren parmak uçlarına kadar yapılan bir gerilme hareketidir (Vural 1994). Öne, yana ve arkaya doğru yapılır. Ayak bileğini, tabanını çalıştırmak, bacağın hareket bütünlüğü içinde güç ve yeteneğini arttırmak için yapılır (O'Dwyer ve Gürcan 2012).

2.9.3 Ronds De Jambe Par Terre

Bir bacağın yerde daire çizerek yaptığı egzersizdir (Grant 1995). Başlıca amacı, kalça eklemine hareket serbestliğinin artırılmasıdır (Vural 1994).

2.9.4 Battements Frappes

Bacağın dizden aşağısında gerçekleşen bir harekettir. Güçlü bir biçimde gerilen ayak yerden birkaç cm yüksektedir (Grant 1995). Ayak sur le cou de pied 'deyken diz olabildiğince yana doğru açılmalı ve hareket esnasında sabit kalmalıdır. Sur le cou de pied devant'da ayak, topuk önde, parmaklar arkada olacak şekilde bileği kavramalı (Vural 1994).

2.9.5 Battement Fondus

Destek bacağın plie hareketinden sonra çalışan bacak ile beraber yavaşça gerilme hareketidir. Plie hareketinde iki bacağın ortasında olan ağırlık, fondu hareketinde tek bacağı aktarılır (Vural 1994). Fondu hareketi daha sonra öğrenilecek olan dönüş tekniklerine hazırlık amacıyla ve baldır kaslarını, dizleri, ayak bileklerini çalıştırmak için yapılır (O'Dwyer ve Gürcan 2012).

2.9.6 Battements Developpes

Bacağın retire hareketiyle birlikte yavaş bir şekilde öne, yana ve arkaya, en son noktaya doğru uzatılmasıdır (Vural 1994).

2.9.7 Grands Battements

Battement tendu egzersizi ile aynı prensipleri taşımaktadır. Fırlatma sırasında sırt pozisyonu daima kaslarla destekli bir biçimde dik ve gergin tutulmalıdır (Vural 1994).

2.9.8 Pointe

Bedenin parmak uçları üzerinde yükselme hareketidir (Grant 1995). Point egzersizleri için ayak ve ayak bileklerinin yeterince güçlenmiş olması gerekir (O'Dwyer ve Gürcan 2012).

2.9.9 Demi-Pointe (Releve/Rise)

Vücudun yükselmesi anlamına gelir (Grant 1995). Yükselme başladığında vücut ağırlığı daha küçük bir alana toplanır ve ağırlık gövde ve kalça çizgisiyle beraber hafif bir biçimde öne kayar (Vural 1994).

2.9.10 Jump(Sıçrama)

Havada dikey olarak yapılanlar ve yere paralel olarak yapılanlar olarak iki gruba ayrılır. Dikey olarak yapılanlar: • Çift ayaktan çift ayağa olanlar • Çift ayaktan tek ayağa olanlar • Tek ayaktan tek ayağa olanlar ve • Kombinasyon (birleşik) adımları olarak ayrılırlar (Vural 1994).

2.10 KLASİK BALEDE TEMEL AYAK POZİSYONLARI

Klasik balede temel ayak pozisyonları, doğru teknikle yapıldığı takdirde vücut dengesini etkili bir biçimde kullanabilmeyi sağlar. İdeale ulaşmak amacıyla tekrarlanan egzersizler sayesinde kas hafızası gelişmiş olur ve bu temel pozisyonlar rahatça yapılabilir hale gelir (Sydnor vd. 2017). Temel ayak pozisyonlarının her birinin ortak noktası turn out pozisyonu ve bunu sağlayan maksimal eksternal rotasyondur. Balede tüm pozisyonlar bu pozisyonla başlar ve biter (Ayvazoğlu 2012).

2.10.1 Birinci pozisyon (Turn Out)

İdeal bir turn out pozisyonu için bacaklar ve ayakların kalçadan itibaren kombine bir biçimde 180 derece dışa rotasyon yapması gerekir (Bennel vd. 1999).

2.10.2 İkinci Pozisyon

Topuklar dışa rotasyon pozisyonundayken iki topuk arasında bir ayak boşluğu olacak şekilde yapılan pozisyonudur. 1. pozisyon ile arasındaki tek fark topukların birbirinden ayrı olmasıdır (Wilmerding and Krasnow 2011).

2.10.3 Üçüncü Pozisyon

Her iki ayak için geçerli bir pozisyonudur. Ayaklar dışa rotasyon durumundayken, bir ayağın topuğunun, diğer ayağın iç kısmının ortasına temas etmesiyle oluşur (Ayvazoğlu 2012).

2.10.4 Dördüncü Pozisyon

Bir ayak önde, bir ayak arkada olmalıdır ve gövde iki ayağın tam ortasında yani ağırlık her iki ayağa eşit dağıtılmalıdır. Ayaklar diğer pozisyonlarda da olduğu gibi turn out pozisyonunda ve tabanlar yeri tam anlamıyla kavrar durumda olmalıdır (O'Dwyer ve Gürcan 2012).

2.10.5 Beşinci Pozisyon

Ayaklar turn out pozisyonunda, bir ayağın dış, diğer ayağın iç kısmı birbirine temas edecek şekilde çapraz bir biçimdedir (O'Dwyer ve Gürcan 2012). Bacaklar birbirine kenetlenmiş olmalıdır.

2.10.6 Altıncı Pozisyon

Bu pozisyonda diğer pozisyonlardaki turn out pozisyonu yoktur. İki ayak yan yana, parmak uçları tam karşıyı gösterecek şekilde durulur (O'Dwyer ve Gürcan 2012).

2.11 KLASİK BALEDE TEMEL KOL POZİSYONLARI

Klasik balede kollar daima zarif olmalıdır. Dirsekler yay şeklinde yarım bükülü vaziyettedir. Kol pozisyonlarında kürek kemikleri kollara yardım niteliği taşımaktadır. Eğer kol kendini taşımaya çalışırsa çabucak yorulacaktır ve istenildiği gibi sağlam vaziyette duramayacaktır (O'Dwyer ve Gürcan 2012).

2.11.1 Birinci Pozisyon

Kollar arasında bir topu oval bir biçimde tutar gibi, her iki kolda öne doğru eşit şekilde uzatılır (O'Dwyer ve Gürcan 2012).

2.11.2 İkinci Pozisyon

Kollar iki yana doğru eşit ve dirsekler hafif bükülü bir biçimde uzatılır (O'Dwyer ve Gürcan 2012).

2.11.3 Üçüncü Pozisyon

Kollar birinci pozisyonda olduğu gibi sanki arasında bir top tutuyormuş hissiyle oval biçimdedir ancak bu pozisyonda kollar, başın üzerindedir yani yukarı doğru uzatılır (O'Dwyer ve Gürçan 2012).

2.11.4 Alonge

Kolların dışı doğru uzatılarak yaptığı yaylanma hareketidir (Grant 1995).

3. MATERYAL VE YÖNTEM

3.1 ARAŞTIRMA MODELİ

Bu çalışma deneysel araştırma modeli uygulanarak yapılmıştır. Deneysel araştırma modeli; herhangi bir etkeni incelerken değişkenler arası neden-sonuç ilişkilerini ölçmek ve sonuçları karşılaştırmak için kullanılan araştırmadır (Ekiz 2013).

3.2 ARAŞTIRMA GRUBU

Araştırmamıza, Kurtköy bölgesinde bulunan bir anaokuluna kayıtlı 12 erkek, 17 kız öğrenci katılmıştır. Eğitim uygulamaları deney ve kontrol grubu olmak üzere iki gruba uygulanmıştır. Deney grubunu 15 öğrenci, kontrol grubunu ise 14 öğrenci oluşturmaktadır. Her iki gruba temel klasik bale eğitimi verilmiştir, deney grubuna aynı zamanda eğitsel oyunlar oynatılmıştır.

3.3 VERİ TOPLAMA ARAÇLARI

Verileri toplamada ‘‘Kaba motor beceri testi (Hirst vd.1986) kullanılmıştır.

Hirst vd. (1986)’nın geliştirmiş oldukları ve Türkiye’de 4-5 yaşlarındaki 320 çocuğa uygulanmış olan bu test, dört alt testten oluşmaktadır. Bunlar; durarak uzun atlama testi, dinamik denge testi, statik denge testi ve çabukluk testidir (Müniroğlu1995).

3.3.1 Durarak Uzun Atlama Testi

Öğrencinin horizontal düzlemde kaç cm ileriye sıçradığı kaydedilmiştir. Başlangıç çizgisine ayak parmak uçları gelecek şekilde yerleşen öğrencinin, atlama sonucu topuk hizasından alınarak, tanınan iki deneme hakkından en iyi olan derecesi kaydedilmiştir (Özer ve Özer 1998).

3.3.2 Dinamik Denge Testi

50 cm² lik bir alan hazırlanmıştır. Çocuğun bu alanda tek ayağı üzerindeki zıplama sayısı kaydedilmiştir. Sağ ve sol ayak sayıları ayrı kaydedilmiştir ve her iki ayaktaki zıplama sayılarının toplamı puan olarak hesaplanmıştır (Özer ve Özer 1998).

3.3.3 Statik Denge Testi

Çocuğun tek ayağı üzerinde dengesini kaybetmeden durduğu süre, sağ ve sol ayak için ayrı kaydedilmiştir (Özer ve Özer 1998).

3.3.4 Çabukluk Testi

Çocuğun, topukları başlangıç çizgisinin gerisinde olacak şekilde, sırtüstü yatar pozisyondan olabildiğince hızlı kalkarak, 155 cm uzaklıktaki işaretlenmiş alanın çevresinde koşması ve başlangıç çizgisine geri dönerek yatar pozisyona geçmesi istenmiştir. Çocuğa iki deneme hakkı tanınmıştır ve en iyi olan derecesi kaydedilmiştir (Özer ve Özer 1998).

3.3.5 Otur-Eriş Testi

Öğrencinin, bacakları önde uzun vaziyette oturma pozisyonundayken ayak parmak uçlarına doğru uzanabildiği kadar uzanması istenmiştir, kaç cm ileri gidebildiği kaydedilmiştir (Kızılakşam 2006).

3.4 VERİLERİN TOPLANMASI

Veriler deney ve gözlem grupları oluşturularak elde edilmiştir. Her iki gruba 6 hafta temel klasik bale eğitimi uygulanmıştır. Deney grubuna aynı zamanda eğitsel oyun ile eğitim verilmiştir. Eğitim programı ve uygulanan eğitsel oyunların uygunluğu konusunda etik kurul kararı ekler kısmında sunulmuştur.

3.5 VERİLERİN ANALİZİ

Araştırmada veriler ortalama ve standart sapma olarak verilmiştir. Bağımsız grupların karşılaştırılmasında Bağımsız Gruplarda T Testi (Independent Sample T Test), bağımlı grupların karşılaştırılmasında Bağımlı gruplarda T Testi (Paired T Test) kullanılmıştır. Elde edilen sonuçlarda anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir. Verilerin analizi için Spss Paket 25.0 programı kullanılmıştır.

4. BULGULAR

Tablo 4.1. Deney ve Kontrol Grubunun Demografik Özellikleri

Değişkenler	Cinsiyet	Deney Grubu				Kontrol Grubu				
		n	X±Sd	Min	Max	n	X±Sd	Min	Max	
Yaş	Erkek	6	4, 33±, 81	3, 00	5, 00	Erkek	6	4, 5± , 83	3, 00	5, 00
	Kız	9	4±, 86	3, 00	5, 00	Kız	8	4, 12±, 83	3, 00	5, 00

Tablo 4.1 incelendiğinde çalışmaya katılan erkek deney grubunun yaş ortalaması 4, 33±, 81 yıl, erkek kontrol grubunun yaş ortalaması 4, 5± , 83 yıl, çalışmaya katılan kız deney grubunun yaş ortalaması 4±, 86 yıl, kız kontrol grubunun yaş ortalaması 4, 12±, 83 yıl olarak görülmüştür.

Tablo 4.2.Deney ve Kontrol Grubunun Ön test Sonuçlarının Karşılaştırılması

Değişkenler	Gruplar	n	X±SD	t	P
Boy (cm)	Deney	15	107, 33±6, 29	-, 322	, 750
	Kontrol	14	108, 07±6, 01		
Vücut Ağırlığı (kg)	Deney	15	18, 11±3, 08	-, 642	, 526
	Kontrol	14	18, 85±3, 15		
BKİ (kg/cm2)	Deney	15	15, 60±1, 41	-, 839	, 409
	Kontrol	14	16, 02±1, 26		
Statik Denge Sağ	Deney	15	4, 80±4, 53	-, 567	, 576
	Kontrol	14	5, 71±4, 12		
Statik Denge Sol	Deney	15	4, 46±4, 29	-1, 144	, 263
	Kontrol	14	6, 28±4, 26		
Dinamik Denge Sağ	Deney	15	3, 86±3, 56	-, 160	, 874
	Kontrol	14	4, 07±3, 31		
Dinamik Denge Sol	Deney	15	4, 60±4, 22	-, 173	, 864
	Kontrol	14	4, 85±3, 73		
Dinamik Denge Toplam Skor	Deney	15	8, 46±7, 63	-, 175	, 863
	Kontrol	14	8, 92±6, 50		
Durarak Uzun Atlama (cm)	Deney	15	51, 12±15, 20	-1, 520	, 140
	Kontrol	14	62, 55±24, 56		
Çabukluk (sn)	Deney	15	7, 99±1, 87	1, 567	, 129
	Kontrol	14	7, 01±1, 41		
Esneklik (cm)	Deney	15	28, 30±4, 72	-, 219	, 828
	Kontrol	14	28, 64±3, 58		

Tablo 4.2 incelendiğinde deney ve kontrol gruplarının ön test sonuçları karşılaştırılmış olup parametreler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılığa rastlanmamıştır ($p>0,05$). Tüm parametreler için H3 hipotezi reddedilmiştir.

Tablo 4.3. Deney ve Kontrol Grubunun Son test Sonuçlarının Karşılaştırılması

Değişkenler	Gruplar	n	X±SD	t	P
Boy (cm)	Deney	15	108, 46±6, 15	-, 175	, 862
	Kontrol	14	108, 85±5, 82		
Vücut Ağırlığı (kg)	Deney	15	18, 86±2, 85	-, 468	, 643
	Kontrol	14	19, 35±2, 86		
BKİ (kg/cm²)	Deney	15	15, 94±1, 27	-, 761	, 453
	Kontrol	14	16, 28±1, 09		
Statik Denge Sağ	Deney	15	5, 53±3, 88	, 381	, 706
	Kontrol	14	5, 00±3, 63		
Statik Denge Sol	Deney	15	5, 53±4, 20	, 687	, 498
	Kontrol	14	4, 57±3, 22		
Dinamik Denge Sağ	Deney	15	5, 93±3, 43	, 170	, 867
	Kontrol	14	5, 71±3, 51		
Dinamik Denge Sol	Deney	15	6, 26±4, 23	, 178	, 860
	Kontrol	14	6, 00±3, 82		
Dinamik Denge Toplam Skor	Deney	15	12, 20±7, 46	, 180	, 858
	Kontrol	14	11, 71±6, 99		
Durarak Uzun Atlama (cm)	Deney	15	65, 56±19, 37	-, 985	, 333
	Kontrol	14	72, 97±21, 14		
Çabukluk (sn)	Deney	15	6, 43±1, 60	, 342	, 735
	Kontrol	14	6, 26±1, 05		
Esneklik (cm)	Deney	15	31, 00±5, 00	, 215	, 831
	Kontrol	14	30, 64±3, 81		

Tablo 4.3 incelendiğinde deney ve kontrol gruplarının son test sonuçları karşılaştırılmış olup parametrelerin hiçbirinde istatistiksel olarak anlamlı farklılığa rastlanmamıştır ($p>0,05$). Tüm parametrelerde H4 hipotezi reddedilmiştir.

Tablo 4.4.Deney Grubunun Ön ve Son Testlerinin Karşılaştırılması

Değişkenler	Gruplar	n	X±SD	t	P
Boy (cm)	Ön Test	15	107, 33±6, 29	-5, 264	, 000**
	Son Test	15	108, 46±6, 15		
Vücut Ağırlığı (kg)	Ön Test	15	18, 11±3, 08	-4, 517	, 000**
	Son Test	15	18, 86±2, 85		
BKİ (kg/cm ²)	Ön Test	15	15, 60±1, 41	-2, 408	, 030*
	Son Test	15	15, 94±1, 273		
Statik Denge Sağ	Ön Test	15	4, 80±4, 53	-, 438	, 668
	Son Test	15	5, 53±3, 88		
Statik Denge Sol	Ön Test	15	4, 46±4, 29	-, 626	, 541
	Son Test	15	5, 53±4, 20		
Dinamik Denge Sağ	Ön Test	15	3, 86±3, 56	-3, 460	, 004*
	Son Test	15	5, 93±3, 43		
Dinamik Denge Sol	Ön Test	15	4, 60±4, 22	-3, 035	, 009*
	Son Test	15	6, 26±4, 23		
Dinamik Denge Toplam Skor	Ön Test	15	8, 46±7, 63	-3, 311	, 005*
	Son Test	15	12, 20±7, 46		
Durarak Uzun Atlama (cm)	Ön Test	15	51, 12±15, 20	-4, 371	, 001*
	Son Test	15	65, 56±19, 37		
Çabukluk (sn)	Ön Test	15	7, 99±1, 87	5, 964	, 000**
	Son Test	15	6, 43±1, 60		
Esneklik (cm)	Ön Test	15	28, 30±4, 72	-13, 115	, 000**
	Son Test	15	31, 00±5, 00		

P<0, 05* p<0, 001**

Tablo 4.4 incelendiğinde deney grubunun ön ve son testleri karşılaştırılmış olup; statik denge sağ, statik denge sol, parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p>0, 05$). BKİ, dinamik denge sağ, dinamik denge sol, dinamik denge toplam skor ve durarak uzun atlama parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p<0, 05$). Boy, vücut ağırlığı, çabukluk ve esneklik parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p<0, 001$). İncelenen parametrelerde ki bulgulara bakıldığında, 1.Hipotez_a, 1.Hipotez_b, 1.Hipotez_c, 1.Hipotez_f, 1.Hipotez_g, 1.Hipotez_h, 1.Hipotez_i, 1.Hipotez_j kabul edilirken, 1.Hipotez_d, 1.Hipotez_e reddedilmiştir.

Tablo 4.5.Kontrol Grubunun Ön ve Son Testlerinin Karşılaştırılması

Değişkenler	Gruplar	n	X±SD	t	P
Boy (cm)	Ön Test	14	108, 07±6, 01	-3, 667	, 003*
	Son Test	14	108, 85±5, 82		
Vücut Ağırlığı (kg)	Ön Test	14	18, 85±3, 15	-2, 358	, 035*
	Son Test	14	19, 35±2, 86		
BKİ (kg/cm2)	Ön Test	14	16, 02±1, 26	-1, 890	, 081
	Son Test	14	16, 28±1, 09		
Statik Denge Sağ	Ön Test	14	5, 71±4, 12	, 592	, 564
	Son Test	14	5, 00±3, 63		
Statik Denge Sol	Ön Test	14	6, 28±4, 26	3, 533	, 004*
	Son Test	14	4, 57±3, 22		
Dinamik Denge Sağ	Ön Test	14	4, 07±3, 31	-8, 252	, 000**
	Son Test	14	5, 71±3, 51		
Dinamik Denge Sol	Ön Test	14	4, 85±3, 73	-4, 505	, 001*
	Son Test	14	6, 00±3, 82		
Dinamik Denge Toplam Skor	Ön Test	14	8, 92±6, 50	-7, 320	, 000**
	Son Test	14	11, 71±6, 99		
Durarak Uzun Atlama (cm)	Ön Test	14	62, 55±24, 56	-4, 464	, 001*
	Son Test	14	72, 97±21, 14		
Çabukluk (sn)	Ön Test	14	7, 01±1, 41	5, 432	, 000**
	Son Test	14	6, 26±1, 05		
Esneklik (cm)	Ön Test	14	28, 64±3, 58	-6, 033	, 000**
	Son Test	14	30, 64±3, 81		

P<0, 05* p<0, 001**

Tablo 4. 5 incelendiğinde kontrol grubunun ön ve son testleri karşılaştırılmış olup; Statik denge sağ ve BKİ parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır (p>0, 05). Boy, vücut ağırlığı, , statik denge sol, dinamik denge sol ve durarak uzun atlama parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır (p<0, 05). Dinamik denge sağ, dinamik denge toplam skor, çabukluk ve esneklik parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır (p<0, 001). İncelenen parametrelerde ki bulgulara bakıldığında, 2.Hipotez_a, 2.Hipotez_b, 2.Hipotez_c, 2.Hipotez_g, 2.Hipotez_i, 2.Hipotez_f, 2.Hipotez_h, 2.Hipotez_i, 2. Hipotez_jkabul edilirken, 2.Hipotez_c, 2.Hipotez_d reddedilmiştir.

Tablo 4.6. Erkek Öğrenci Grubunun Ön ve Son Testlerinin Karşılaştırılması

Değişkenler	Gruplar	n	X±SD	t	p
Boy (cm)	Ön Test	12	110, 00±6, 29	-4, 690	, 001*
	Son Test	12	111, 00±5, 87		
Vücut Ağırlığı (kg)	Ön Test	12	19, 05±2, 97	-3, 434	, 006*
	Son Test	12	19, 67±2, 72		
BKİ (kg/cm ²)	Ön Test	12	15, 66±1, 18	-2, 197	, 050
	Son Test	12	15, 93±1, 06		
Statik Denge Sağ	Ön Test	12	6, 66±4, 03	1, 836	, 094
	Son Test	12	4, 83±2, 58		
Statik Denge Sol	Ön Test	12	6, 25±3, 67	, 947	, 364
	Son Test	12	5, 16±3, 12		
Dinamik Denge Sağ	Ön Test	12	4, 50±3, 03	-11, 489	, 000**
	Son Test	12	6, 50±3, 20		
Dinamik Denge Sol	Ön Test	12	6, 50±3, 94	-4, 214	, 001*
	Son Test	12	7, 91±4, 27		
Dinamik Denge Toplam Skor	Ön Test	12	11, 00±6, 76	-7, 300	, 000**
	Son Test	12	14, 41±7, 27		
Durarak Uzun Atlama (cm)	Ön Test	12	67, 18±23, 49	-3, 223	, 008*
	Son Test	12	80, 18±22, 46		
Çabukluk (sn)	Ön Test	12	7, 22±1, 15	3, 954	, 002*
	Son Test	12	6, 06±1, 04		
Esneklik (cm)	Ön Test	12	28, 95±5, 66	-8, 232	, 000**
	Son Test	12	31, 25±5, 70		

P<0, 05* p<0, 001**

Tablo 4.6 incelendiğinde erkek öğrenci grubunun ön ve son testleri karşılaştırılmış olup; Statik denge sağ, statik denge sol ve BKİ parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır (p<0, 05). Boy, vücut ağırlığı, dinamik denge sol, durarak uzun atlama ve çabukluk parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır (p<0, 05). Dinamik denge sağ, dinamik denge toplam skor ve esneklik parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır (p<0, 001). İncelenen parametrelerde ki bulgulara bakıldığında, 5. Hipotez_a, 5. Hipotez_b, 5. Hipotez_c, 5. Hipotez_d, 5. Hipotez_e, 5. Hipotez_f, 5. Hipotez_g, 5. Hipotez_h, 5. Hipotez_i kabul edilirken, 5. Hipotez_j reddedilmiştir.

Tablo 4.7.Kız Öğrenci Grubunun Ön Ve Son Testlerinin Karşılaştırılması

Değişkenler	Gruplar	n	X±SD	t	p
Boy (cm)	Ön Test	17	106, 05±5, 50	-4, 315	, 001*
	Son Test	17	107, 00±5, 47		
Vücut Ağırlığı (kg)	Ön Test	17	18, 05±3, 18	-3, 297	, 005*
	Son Test	17	18, 69±2, 89		
BKİ (kg/cm2)	Ön Test	17	15, 91±1, 46	-2, 221	, 041*
	Son Test	17	16, 23±1, 27		
Statik Denge Sağ	Ön Test	17	4, 23±4, 29	-, 865	, 400
	Son Test	17	5, 58±4, 38		
Statik Denge Sol	Ön Test	17	4, 70±4, 70	-, 212	, 834
	Son Test	17	5, 00±4, 19		
Dinamik Denge Sağ	Ön Test	17	3, 58±3, 65	-3, 273	, 005*
	Son Test	17	5, 35±3, 56		
Dinamik Denge Sol	Ön Test	17	3, 47±3, 50	-2, 954	, 009*
	Son Test	17	4, 88±3, 31		
Dinamik Denge Toplam Skor	Ön Test	17	7, 05±6, 86	-3, 185	, 006*
	Son Test	17	10, 23±6, 67		
Durarak Uzun Atlama (cm)	Ön Test	17	49, 20±15, 15	-5, 668	, 000**
	Son Test	17	61, 35±14, 62		
Çabukluk (sn)	Ön Test	17	7, 73±2, 03	5, 825	, 000**
	Son Test	17	6, 55±1, 51		
Esneklik (cm)	Ön Test	17	28, 11±2, 75	-8, 458	, 000**
	Son Test	17	30, 52±3, 33		

P<0, 05* p<0, 001**

Tablo 4.7 incelendiğinde kız öğrenci grubunun ön ve son testleri karşılaştırılmış olup; Statik denge sağ ve statik denge sol parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır (p<0, 05). Boy, vücut ağırlığı, BKİ, dinamik denge sağ, dinamik denge sol ve dinamik denge toplam skor parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır (p<0, 05). Durarak uzun atlama, çabukluk ve esneklik parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır (p<0, 001). İncelenen parametrelerde ki bulgulara bakıldığında, 6. Hipotez_a, 6.Hipotez_b, 6.Hipotez_c, 6.Hipotez_f, 6.Hipotez_g, 6.Hipotez_h, 6.Hipotez_ı, 6.Hipotez_i, 6. Hipotez_jkabul edilirken, 6.Hipotez_d, 6.Hipotez_ereddedilmiştir.

5. TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu çalışmanın amacı 3-5 yaş grubu çocuklarda, eğitsel oyunlarla desteklenmiş temel klasik bale eğitiminin, kaba motor becerilere etkilerini incelemektir. Literatür çalışmalarıyla ilişkilendirilen araştırma sonuçları bu bölümde sunulmuştur.

Deney ve kontrol grubunun demografik özellikleri incelendiğinde çalışmaya katılan erkek deney grubunun yaş ortalaması $4, 33 \pm, 81$ yıl, erkek kontrol grubunun yaş ortalaması $4, 5 \pm, 83$ yıl, çalışmaya katılan kız deney grubunun yaş ortalaması $4 \pm, 86$ yıl, kız kontrol grubunun yaş ortalaması $4, 12 \pm, 83$ yıl olarak görülmüştür. Deney grubunun boy ortalaması $107, 33 \pm 6, 29$ cm, kontrol grubunun boy ortalaması $108, 07 \pm 6, 01$ cm olarak görülmüştür. Deney grubunun vücut ağırlığı ortalaması $18, 11 \pm 3, 08$ kg, kontrol grubunun vücut ağırlığı ortalaması $18, 85 \pm 3, 15$ kg olarak görülmüştür.

Literatürdeki çalışmalar incelendiğinde; Durualp ve Aral (2018), deney grubu, anasınıfına giden 20 kız, 20 erkek olmak üzere toplam 40 çocuk, kontrol grubu, anasınıfına giden 20 kız, 20 erkek toplam 40 çocuk alındığı görülmektedir. Tüfekçioğlu ve Ayça'nın (2008) çalışmalarına; 4 ile 6 yaş arasında değişen, 30 deney, 32 kontrol grubu olmak üzere toplam 62 çocuk katıldığı görülmektedir. Ay (2019) 'da yapmış olduğu çalışmada geleneksel eğitim alan öğrencilerin yaş ortalaması $4, 50 \pm, 51$ yıl, montessöri eğitimi alan öğrencilerin yaş ortalaması $4, 57 \pm, 51$ yıl olarak görülmüştür. Özbar (2007), 4-6 yaş grubu çocuklarda hareket eğitiminin motor beceri ve vücut kompozisyonu üzerine etkilerini incelemiştir. Durukan ve ark (2016), okul öncesi 6 yaş grubu çocuklarda temel cimnastik programının motor gelişim açısından etkilerini incelemiştir. Tekin (2009)' in yapmış olduğu çalışmada; 5-6 yaş grubundaki bale yapan ve yapmayan çocukların denge parametrelerini karşılaştırmıştır. Katlav (2014), 3-5 yaş grubu okul öncesi dönem çocuklarının gelişimlerine oyunun etkilerini araştırmıştır. Yapılan çalışmalar yaş ortalaması açısından çalışmamızla benzerlik göstermektedir.

Ay (2019)' in çalışmasında; geleneksel eğitim grubu boy ortalaması $109, 75 \pm 6, 95$ cm, kilo ortalaması $19, 31 \pm 4, 34$ kg olduğu, montessöri eğitimi grubu boy ortalaması $108, 71 \pm 5, 01$ cm, kilo ortalaması $18, 36 \pm 2, 02$ kg olduğu bulgusuna rastlanmıştır.

Yarımkaya ve Ulucan (2015)' in çocuklarda hareket eğitim programının motor gelişim üzerine etkisini araştırdığı çalışmada; Kız öğrenci deney grubunun boy ortalamasının 105, 20±6, 59 cm, kontrol grubunun boy ortalamasının 109, 30±9, 33 cm olduğu görülmüştür. Kız öğrenci kontrol grubunun kilo ortalamasının 24, 60±2, 91 kg, deney grubunun kilo ortalamasının 22, 70±2, 94 kg olduğu görülmüştür. Erkek öğrenci deney grubunun boy ortalamasının 107, 70±6, 81 cm, kontrol grubunun boy ortalamasının 109, 00±7, 67 cm olduğu görülmüştür. Erkek öğrenci kontrol grubunun kilo ortalamasının 23, 70±3, 49 kg, deney grubunun ise 22, 80±4, 31 kg olduğu bulgusuna rastlanmıştır.

Akınbay (2014)' in okul öncesi dönemde oyunun önemi ve çocukların motor gelişimi üzerine etkilerini araştırdığı çalışmada; Deney ve kontrol gruplarının yaş ve vücut ağırlığı ortalamalarının benzer olduğu ($p>0,05$), deney grubunun kontrol grubuna göre daha yüksek boy ortalamasına sahip olduğu ($t=-2,784$; $p<0,05$) bulgularına rastlanmıştır. Kontrol grubunun boy ortalamasının 109, 70 cm, kilo ortalamasının 20, 19 kg olduğu tespit edilmiştir. Deney grubunun boy ortalamasının 112, 96 cm, kilo ortalamasının 20, 92 kg olduğu bulgularına rastlanmıştır.

Tekin (2009)' in 5-6 yaş grubundaki bale yapan ve yapmayan çocukların denge parametrelerini karşılaştırdığı çalışmada; anaokulu öğrencilerinin boy ortalaması 115. 44±5. 28 cm, bale okulundaki öğrencilerin ise 113. 45±5. 05 cm bulunmuştur.

Yapılan çalışmalar boy ve vücut ağırlığı ortalaması açısından benzerlik göstermektedir.

Araştırmamıza katılan deney ve kontrol grubundaki katılımcıların denge parametreleri son test sonuçları incelendiğinde deney ve kontrol grubu arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür ($p>0,05$).

Tekin (2009)' in bale yapan ve yapmayan çocukların denge parametrelerinin karşılaştırıldığı çalışmasında; bale çalışmalarının 5-6 yaş grubu kız çocuklarının denge parametrelerine daha fazla katkıda bulunduğu belirtilmiştir. Bu bahsedilen gelişimin tek ayak üzerinde duruş ve leylek duruşu denge testlerinde ilk 8 haftanın değerlerinin son 8 haftaya göre daha fazla olduğu belirtilmiştir. Arınlı (2019)' in 11- 15 yaş balerinelere uygulanan kuvvet ve denge antrenmanlarının bale performansına etkilerini araştırdığı çalışmasında; katılımcılara uygulanan ek antrenmanlar sonucunda kuvvet değerlerinde ve dengede kalma sürelerinde anlamlı düzeyde artış sağlandığı belirtilmiştir. Özbar (2007)' in hareket eğitimi programının 4-6 yaş grubu çocuklarda motor beceri ve vücut

kompozisyonu üzerine etkilerini incelediği araştırmada; deney ve kontrol grubunun arasındaki farka bakıldığında, statik denge ve dinamik denge parametrelerinde deney grubunun lehine ($p < 0,01$) anlamlı farklılık bulunduğu belirtilmiştir. Yarımkaya ve Ulucan (2015)' in çocuklarda hareket eğitim programının motor gelişim üzerine etkilerini araştırdıkları çalışmada; araştırmaya katılan deney ve kontrol grubu öğrencilerinin denge özelliklerinin son test sonuçlarında, deney grubunun bu özelliğinin anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği görülmektedir. şen (2004)' in anaokuluna devam eden altı yaş çocukların motor gelişimlerine beden eğitimi çalışmalarının etkilerini incelendiği çalışmasında; son test sonuçları dinamik denge değerlerinde, deney grubunun kontrol grubundan daha yüksek değerlere sahip olduğu ($p < 0,01$), aynı şekilde statik denge değerlerinde de kontrol grubundan daha yüksek değerlere sahip oldukları bulgusuna rastlanmıştır ($p < 0,05$).

Çalışmamıza katılan deney ve kontrol grubu öğrencilerinin durarak uzun atlama değerlerinin son test sonuçları incelendiğinde deney ve kontrol grubu arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür ($p > 0,05$).

Yarımkaya ve Ulucan (2015)' in çocuklarda hareket eğitim programının motor gelişim üzerine etkilerini araştırdıkları çalışmada; deney grubunun durarak uzun atlama değerlerinde ($p < 0,01$) düzeyinde anlamlı farklılık bulunduğu bulgusuna rastlanmıştır. Ulutaş (2011)' in okul öncesi dönemde (6 yaş) belli başlı oyunların çocukların psikomotor gelişimine etkisini araştırdığı çalışmasında; oyun etkinliklerinin çocukların durarak uzun atlama becerisini olumlu yönde etkilediğini belirtmiştir. Akınbay (2014)' in okul öncesi dönemde oyunun önemi ve çocukların motor gelişimi üzerine etkilerini araştırdığı çalışmasında; deney grubunun, durarak uzun atlama ortalamalarının kontrol grubundan anlamlı düzeyde yüksek olduğu bulgusuna rastlanmıştır ($p < 0,05$). Altınkök (2006)' ün temel motor hareketlerin geliştirilmesini içeren özel beden eğitimi program tasarısının 5–6 yaş çocukların temel motor hareketlerinin gelişimine etkisini araştırdığı çalışmasında; durarak uzun atlama ortalamasının deney grubu lehine yüksek bulunduğu bulgusuna rastlanmıştır ($p < 0,001$). Durukan vd.(2016) okul öncesi çocuklarda temel cimnastik programının motor gelişim açısından inceledikleri araştırmada; araştırmaya katılanların durarak uzun atlama değerlerinin karşılaştırılmasında, deney ve kontrol grubunun son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu ve bunun deney grubu lehine olduğu tespit edilmiştir ($p < 0,05$).

Araştırmamızda deney ve kontrol grubunun çabukluk son test değerleri incelendiğinde deney ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulgusuna rastlanmıştır ($p>0,05$).

Yarımkaya ve Ulucan (2015)' in çocuklarda hareket eğitimi programının motor gelişim üzerine etkilerini incelediği çalışmada; hareket eğitimi programının çabukluk özelliğinde anlamlı farklılık yarattığı bulgusuna rastlanmıştır. Demiral (2010)' in judo çalışan 7–12 yaş grubu çocuklarda (bay-bayan) judo eğitsel oyunlarının motor becerilerin gelişimine etkilerini incelediği çalışmada; bay bayan judocuların uygulama ve kontrol gruplarının son test genel karşılaştırmalarına bakıldığında çabukluk özelliğinde anlamlı bir farklılık olmadığı bulgusuna rastlanmıştır. Cirav (2018)' in 9-10 yaş grubu çocuklara uygulanan eğitsel oyun aktivitelerinin fiziksel ve motorik özelliklerine etkilerini araştırdığı çalışmada; kız ve erkek deney gruplarının ön test son test değerlerinde çabukluk özelliğinin gelişmiş olduğu, kontrol grubunda ise çabukluk özelliğinin gelişiminde anlamlı bir fark bulunmadığı bulgusuna rastlanmıştır.

Araştırmamızda deney ve kontrol grubunun esneklik son test değerleri incelendiğinde deney ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulgusuna rastlanmıştır ($p>0,05$).

Altinkök (2006)' ün temel motor hareketlerin geliştirilmesini içeren özel beden eğitimi program tasarısının 5–6 yaş çocukların temel motor hareketlerinin gelişimine etkisini araştırdığı çalışmasında; esneklik değerleri ortalamalarında deney grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunduğu bulgusuna rastlanmıştır ($p<0,05$). Özbar (2007)' in hareket eğitimi programının 4-6 yaş grubu çocuklarda motor beceri ve vücut kompozisyonu üzerine etkilerini incelediği çalışmada; esneklik değerlerinde, deney grubunun lehine anlamlı düzeyde farklılık görülmüştür ($p<0,01$). Zülkadirlioğlu (1995)'nün 5-6 yaş grubu kız ve erkek çocuklarda 12 haftalık cimnastik ve yüzme çalışmalarının esneklik ve kondisyonel özellikler üzerine etkilerini araştırdığı çalışmada; yapılan çalışmaların esneklik üzerinde anlamlı farklılıklar yarattığını belirtmiştir.

Deney ve kontrol grubunun ön test sonuçları karşılaştırıldığında hiçbir parametrede istatistiksel olarak anlamlı farklılığa rastlanmamıştır ($p>0,05$). Bu bulgu; uygulanacak aktivite öncesi çalışmamıza katılan çocukların kaba motor beceri düzeylerinin benzer olduğunu göstermektedir ve uygulanan eğitsel oyun ve temel klasik bale eğitiminin

çocukların kaba motor beceri düzeylerine etkilerini takip etmemiz açısından önem taşımaktadır.

Şen'in (2004) yapmış olduğu çalışmada; deney ve kontrol grubunun motor performans dört alt testinde öntest puanlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmadığı ($p > .05$) bulgusu görülmektedir.

Yarımkaya ve Ulucan (2015) yapmış oldukları çalışmada; deney ve kontrol grubunun ön test değerlerine bakıldığında aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulgusu elde edilmiştir.

Akınbay'ın (2014) okul öncesi dönem çocuklarının motor gelişimleri üzerine oyunun etkilerini araştırdığı çalışmasında; deney ve kontrol grupları arasında ön-test değerlerinde denge, yakalama, durarak uzun atlama değerlerinin ortalamalarında farklılık olmadığı görülmektedir ($p > .05$). Kontrol grubunun sekme, koşma testlerinde deney grubundan daha yüksek değerlere sahip oldukları görülmektedir ($p < .05$), deney grubunun ise sıçrama, tenis topu fırlatma testlerinin kontrol grubundan daha yüksek ortalamalara sahip olduğu görülmektedir ($p < .05$). Bu sonuçlar deney ve kontrol gruplarının beceri durumları açısından homojen olmadığını göstermektedir. Çocukların eğitim sonunda değerlerinin anlamlı farklılıklar göstermesinin veya sonuçlarda anlamlı farklılıklar bulunmamasının sebepleri açısından önem taşıdığı düşünülmektedir.

Deney ve kontrol gruplarının son test sonuçları karşılaştırıldığında hiçbir parametrede istatistiksel olarak anlamlı farklılığa rastlanmamıştır ($p > .05$). Bu bulguda; temel klasik bale eğitiminin eğitsel oyunlarla desteklenmesi durumunda çocukların kaba motor becerilerine bir etkisinin olmadığı görülmüştür. Alanyazında çalışmamızın bulgularıyla paralellik gösteren çalışmalara rastlanmıştır.

Durualp ve Aral (2018)' de yapmış olduğu araştırmada; araştırma kapsamındaki çocukların oyun etkinliklerine katılanlar ile katılmayanların uygulama sonundaki ince motor ($U=353.5$, $p < .05$) ve toplam ($U=358.5$, $p < .05$) motor gelişimleri arasında anlamlı bir farka rastlandığı, kaba motor gelişimlerinde ($U=664.5$, $p > .05$) ise anlamlı bir farkın olmadığı bulgusuna rastlanmıştır (Durualp vd. 2018). Aynı şekilde deney ($X=30.45$) ve kontrol grubu ($X=30.18$) çocuklarının kaba motor gelişim son test puan ortalamalarının birbirine yakın olduğu ve aralarında anlamlı bir farkın olmadığı bulgusuna rastlanmıştır ($p > .05$) (Durualp vd. 2018). Bu bulguya bakıldığında; oyun

etkinliklerine katılmayan çocukların da kaba motor becerilerinin süreç sonunda gelişim gösterdiği görülmüştür.

Tüfekçioğlu ve Ayça (2008)'nin yapmış olduğu araştırmada; araştırmaya alınan 4-6 yaş grubu çocuklarda deney ve kontrol gruplarının son-test sonuçlarına bakıldığında, statik denge, dinamik denge ve çabukluk ölçümlerinin değerlerinin arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadığı bulgusuna rastlanmıştır ($p>0.05$).

Akınbay (2014), okul öncesi çocuklarının motor gelişimlerine oyunun etkilerini incelediği çalışmada, oyun oynayan ve oynamayan grupları karşılaştırmıştır. Yapılan eğitimler sonunda, deney ve kontrol gruplarının son test değerlerinin karşılaştırılması sonucu; kontrol grubunun denge, sekme, koşma ve yakalama testlerinin ortalamalarının deney grubundan daha yüksek olduğu ($p<0.05$), deney grubunun ise sıçrama, durarak uzun atlama ve tenis topu fırlatma ortalamalarında anlamlı bir fark olduğuna rastlanmıştır ($p<0.05$). Denge ve sekme becerilerinin lokomotor olmayan kaba motor beceriler sınıfına girdiği ve koşmanın da lokomotor beceriler sınıfına girdiği bilinmektedir. Bu bilgiler ışığında, oyun etkinliklerine katılmayan kontrol grubunun kaba motor becerilerinin gelişmiş olması, bu yaş grubundaki çocukların oyun oynamasalar da kaba motor becerilerinin geliştiğini ve okul öncesi dönem yaş gurubundaki çocuklarda oynatılan oyun etkinliklerinin ince motor becerileri daha anlamlı düzeyde geliştirdiğini göstermektedir.

Bu bulgular sonucunda deney ve kontrol gruplarının kaba motor becerilerinde anlamlı bir farklılığa rastlanmamasının sebebi; okul öncesi dönemde kaba motor becerilerin gerçekleştirilmesinde kullanılan büyük kaslardaki gelişimin, ince motor becerileri gerçekleştirilmede kullanılan kasların gelişimine oranla daha fazla olmasıyla ilgili olduğu düşünülmektedir. Okul öncesi dönemde çocukların kaba motor becerilerinin oldukça gelişmiş düzeyde olduğu bilinmektedir ((Berk 2013, s. 128; Pedük 2011, s. 98; San Bayhan ve Artan 2005, s. 172). Yaşamın ilk yılları, motor gelişimin en hızlı olduğu dönem olarak bilinmektedir. Özellikle okul öncesi dönemde kaba motor hareketleri gerçekleştiren büyük kaslardaki gelişimin hızlı olduğu bilinmektedir (Pedük 2011).

Draper vd. 'nin (2012, s. 137) yapmış oldukları çalışmalarında, bulgularının tezimizle paralellik göstermediğine rastlanmıştır. Erken çocukluk gelişim merkezine giden okul öncesi dönem çocukları arasından, öğretmen rehberliğinde düzenlenen oyun

etkinliklerine düzenli olarak katılan çocukların kaba motor becerilerinin katılmayanlardan daha iyi olduğu bulgusuna rastlanmıştır (Draper2012).

Ulutaş vd. ' nin (2017) yapmış oldukları araştırmada, 40 etkinlikten oluşan 10 oturumlu Motor Gelişim Eğitim Programının 5-6 yaş grubu çocukların kaba ve ince motor becerilerine etkileri incelenmiştir. Eğitim programı sonunda; deney ve kontrol gruplarının son testlerin karşılaştırılmasında deney grubundaki çocukların son test puan ortalamalarının kontrol grubunun puan ortalamalarından yüksek olduğu ve Motor Gelişim Eğitim Programına katılan ve katılmayan çocukların kaba ve ince motor becerileri arasında anlamlı bir farklılık olduğu görülmüştür (Ulutaş vd. 2017). Bu veriler doğrultusunda uygulanan etkinliklerin çeşitliliğinin ve bu etkinliklerin 10 oturumda uygulanmış olmasının, deney ve kontrol gruplarının kaba ve ince motor becerileri arasında anlamlı farklılıklar görülmesinde önem taşıdığı düşünülmektedir.

Salaj vd. (2016) okul öncesi çocuklarında çoklu egzersiz programı çalışmasının çocukların motor gelişimlerini desteklediğini bildirmişlerdir (Salaj vd. 2016).

Haktanır vd. (2011) yaptıkları çalışmada çocukların özgürce hareket edebildikleri alanlarda yaptıkları fiziksel faaliyetlerden dolayı kaba motor gelişimlerinin ileri olmalarının son derece doğal olduğundan bahsetmişlerdir.

Bu bulgular; çocuğun motor becerilerinin gelişimi sürecinde doğru müdahalenin tespiti ve uygulanış biçimi, uygulama alanı, süresi, yöntemleri, etkin eğitimin ve yapılan motor gelişim eğitimlerinin çoklu egzersiz programları ile destekleyici nitelikte olmasının gerekliliğini ortaya çıkarmaktadır.

Deney grubunun ön ve son testleri karşılaştırıldığında; statik denge sağ, statik denge sol, parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p>0,05$). BKİ, dinamik denge sağ, dinamik denge sol, dinamik denge toplam skor ve durarak uzun atlama parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p<0,05$). Boy, vücut ağırlığı, çabukluk ve esneklik parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p<0,001$).

Kontrol grubunun ön ve son testleri karşılaştırıldığında; statik denge sağ ve BKİ parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p>0,05$). Boy, vücut ağırlığı, , statik denge sol, dinamik denge sol ve durarak uzun atlama parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p<0,05$).

Dinamik denge sağ, dinamik denge toplam skor, çabukluk ve esneklik parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p < 0,001$).

Ulucan ve Yarım kaya (2015), 4-6 yaş grubu çocuklarda hareket eğitim programının motor gelişim üzerine etkilerini inceledikleri çalışmada; araştırmaya katılan deney ve kontrol grubu ğrencilerinin motor gelişim düzeylerini karşılaştırdıklarında, her iki grubun da ön test - son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğunu tespit etmişlerdir. ($p < 0,05$).

Tüfekçioğlu ve Ayça' nın (2008) yapmış olduğu çalışmada; deney ve kontrol grubunun ön-test son-test motor performans değerlerinde, grup içi ölçümlerine bakıldığında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar görüldüğü ($p < 0,01$) bulgusuna rastlanmıştır. Ancak iki grup arası ölçüm değerlerine bakıldığında herhangi bir anlamlı farklılık bulunmadığı ($p > 0,05$) bulgularına rastlanmıştır (Tüfekçioğlu ve Aya2008). Deney ve kontrol gruplarının statik denge, dinamik denge ve çabukluk değerleri ön test son test değerleri arasında anlamlı bir fark olduğu bulgusuna rastlanmıştır. Gruplar arası ölçüm değerleri arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür.

Ulutaş' ın (2011) 6 yaş grubu çocuklar ile yaptđđı çalışmada; deney grubu ön test son test değerleri karşılaştırıldığında; denge, sekme, koşma, sıçrama, yakalama, durarak uzun atlama ve tenis topu fırlatma testlerini incelemiştir. Bu karşılaştırma sonucunda; denge, sekme, koşma ve sıçrama testlerinde anlamlı farklılık olduğu görülmüştür. Ulutaş'ın (2011) alışmasında kontrol grubu etkinliklere katılmamış yalnızca deney grubunun gelişiminin takibi açısından önem taşımaktadır. Bu açıdan çalışmamızla benzerlik taşımamaktadır. Ancak deney grubunun kaba motor becerilerde gelişim göstermesi açısından çalışmamızla benzerlik göstermektedir.

Erkek ğrenci grubunun n ve son testleri karşılaştırıldığında; statik denge sağ, statik denge sol ve BKİ parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p < 0,05$). Boy, vücut ağırlığı, dinamik denge sol, durarak uzun atlama ve çabukluk parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p < 0,05$). Dinamik denge sağ, dinamik denge toplam skor ve esneklik parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p < 0,001$).

Kız ğrenci grubunun n ve son testleri karşılaştırıldığında; statik denge sağ ve statik denge sol parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p < 0,$

05). Boy, vücut ağırlığı, BKİ, dinamik denge sağ, dinamik denge sol ve dinamik denge toplam skor parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p < 0,05$). Durarak uzun atlama, çabukluk ve esneklik parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p < 0,001$).

Çalışmamıza katılan öğrencilerde her iki cinsiyet açısından da statik denge sağ ve sol parametrelerinde anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Bunun sebebinin çocuklarda denge becerisinin gelişimi için olgunlaşma ve öğrenme düzeyine gelmeleri gerekliliği olduğu düşünülmektedir (Timurkaan2003).

Olgunlaşma, daha ileri seviyedeki fonksiyonlara yönelik ilerlemeyi sağlayan gözle görülür, ölçülebilir değişimlerdir (Cratty 1978; Gallahue and Ozmun 2006).

Çalışmamıza katılan öğrenci grubu 3-5 yaş arası çocuklardır. Gallahue' e (1982) göre; bu yaş grubu motor gelişim dönemlerinden "Temel Hareketler Dönemi" grubuna girmektedir. Bu dönem üç fazdan oluşmakta ve başlangıç fazı 2-3 yaş, ilk faz 4-5 yaş, olgunluk fazı 6-7 yaş kapsamaktadır (Gallahue 1982). Bu bilgiler doğrultusunda öğrencilerimizin başlangıç fazı ve ilk faz döneminde oldukları, henüz olgunluk evresinde olmadıkları görülmektedir.

Temel hareketler dönemindeki kız ve erkek çocukları koşma, atlama, zıplama, fırlatma, yakalama, ayakla topa vurma gibi temel hareket yeteneklerini geliştirmeye başlarlar. Ancak birçok ebeveyn ve eğitimcinin yanlış düşündüğü nokta; bu yeteneklerin kendiliğinden öğrenildiği ve olgunlaşma süreci içerisinde bu becerilerin gelişeceği. Bu dönem yaş grubundaki çocukların yetenek gelişimleri için bu akış açısı doğru değildir. Çocukların olgun temel hareket yeteneklerinin gelişimi için öğretim ve destekleme ile pratik yapma imkanı sunulmalıdır (Gallahue and Ozmun 2006).

Literatürdeki tezimizle benzerlik gösteren çalışmalara bakıldığında; bu çalışmaların veri toplama sürelerinin en az 8 hafta olup, çalışma sıklıklarının haftada 2 gün veya 1 gün ise en az 50 dakikalık çalışma programını içerdikleri görülmektedir. Bu çalışmaların uygulanış biçimlerine bakıldığında oyun çeşitliliğinin fazla olduğu, geliştirilmesi amaçlanan becerilere yönelik spesifik çalışmalar yapıldığı, yapılan çalışmaların çok taraflı egzersizler ve farklı branşları da içerdiği ve öğrencilerin özgürce hareket edebildikleri, hareket kısıtlamasının olmadığı park, bahçe, spor salonları gibi alanlarda eğitim programlarının uygulandığı görülmektedir.

Çalışmaların bazılarında; kontrol gruplarının, deney gruplarının gelişimini takibi sebebiyle sportif faaliyette bulunmadığı, bazılarında ise; farklı eğitim programlarının hangi parametrelerde etkili olduğunun araştırıldığı gözlemlenmiştir. Bizim çalışmamızda eğitsel oyunların, temel klasik bale eğitiminin kaba motor becerilere etkisinde destekleyici nitelikte olup olmadığı araştırılmıştır. Ancak deney ve kontrol gruplarının grup içi ölçüm değerlerine bakıldığında anlamlı farklılıklar bulunmuş, gruplar arası ölçüm değerlerinde anlamlı farklılığa rastlanmamıştır.

Literatürdeki çalışmaları incelediğimizde; bu yaş grubu çocuklarda kaba motor becerilerin herhangi bir sportif etkinliğe katılmaksızın geliştiği görülmüştür. Eğitsel oyunların etkisinin ne denli olduğunun saptanmasının; daha ileri yaş gruplarıyla çalışıldığında mümkün olabileceği düşünülmektedir. Bunun sebebinin ise; daha ileri seviyedeki fonksiyonlara yönelik değişimin gözle görülür ve ölçülebilir niteliğe ulaşması için olgunlaşma evresine gelmiş olması gerektiği düşünülmektedir. Araştırmamızın, altı haftalık temel klasik bale eğitimi ve eğitsel oyun programı uygulamaları sonunda, 3-5 yaş grubundaki çocukların dinamik denge, durarak uzun atlama, çabukluk ve esneklik özelliklerinin geliştiği sonucuna varılmıştır. Ancak eğitsel oyunların, temel klasik bale eğitimini destekleyici nitelikte olmadığı sonucuna varılmıştır.

Elde edilen sonuçlar doğrultusunda; Bu yaş grubu çocukların kaba motor beceri gelişimlerinin hızlı olması göz önünde bulundurularak daha anlamlı farklılıklar elde etmek üzere,

- 1-) Geliştirilmesi amaçlanan becerilere yönelik egzersiz programlarının uygulanması,
- 2-) Çocuklara özgürce hareket edebildikleri uygulama alanlarının sunulması,
- 3-) Yaş grupları göz önünde bulundurularak olgunlaşma seviyelerini bir üst düzeye çıkaracak egzersiz uygulamalarının eğitmen gözetimi ve rehberliğinde yapılması,
- 4-) Hazırlanan çoklu beceri egzersiz programlarının; pratik yapma imkanı tanınması ve yeterli zaman sağlanarak desteklenmesinin spor bilimine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

- Akınbay, H. (2014). Okul Öncesi Dönemde Oyunun Önemi ve Çocukların Motor Gelişimi Üzerine Etkileri. *Yüksek Lisans Tezi*, T. C. Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Akyüz, E. (2000). *Ulusal ve uluslararası hukukta çocuğun haklarının ve güvenliğinin korunması*. Ankara: Millî Eğitim Basımevi.
- Akyüz, Y. (2012). *Türk eğitim tarihi M. Ö. 1000-M. S. 2012*. Ankara: Pegem Akademi.
- Altınkök, M. (2006). Temel Motor Hareketlerin Geliştirilmesini İçeren Özel Beden Eğitimi Program Tasarısının 5–6 Yaş Çocukların Temel Motor Hareketlerinin Gelişimine Etkisinin Araştırılması. *Yüksek Lisans Tezi*, T. C. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Ana Bilim Dalı Spor Eğitimi Bilim Dalı, İstanbul.
- Arınlı, Y. (2019). 11- 15 Yaş Balerinlere Uygulanan Kuvvet ve Denge Antrenmanlarının Bale Performansına Etkisi. *Doktora Tezi*, Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Mersin.
- Arnold, A. (1979). *Çocuğunuz ve oyun*. İstanbul: Ece Yayınları, Birinci Baskı.
- Ayan, S. (2019). *Hareket eğitimi*. Ankara: egem Akademi.
- Aytaş, G. Ve Uysal, B. (2017). Oyun Kavramı ve Sınıflandırmasına Yönelik Bir Değerlendirme. *MCBÜ Sosyal Bilimler Dergisi*.15(1).
- Ayvazoğlu, S. (2012). Active Dance Life of Ballet Artists in Turkey and Their Problems. *Art-e Sanat Dergisi*.5(9), 39-54.
- Ayvazoğlu, S. (2012). Türkiye’de Klasik Bale Dansçısının Aktif Dans Yaşamı Sonrasındaki Sorunları ve Çözüm Önerileri. *Doktora Tezi*, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, Sahne Sanatları Ana Sanat Dalı, İzmir.

- Baltacı, G. (2008). *Çocuk ve spor*. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Bölümü.
- Başaran, M. (1992). *Oyunlarla spora hazırlık*. İstanbul: Milli Eğitim Bakanlığı Dizisi.
- Bennel, K., Khan, K. M., Matthews, B., Gruyter, M. D., Cook E. and Holzer, K. (1999). Hip and Ankle Range of Motion and Hip Muscle Strength in Young Novice Female Ballet Dancers and Controls. *Br J Sports Med*.33(5), 340–346.
- Berk, L. E. (2013). *Child development*. 9th Ed. New Jersey: Pearson Education.
- Bilir, Ş. ve Alpsan, B. (1977). *Çocuk gelişimi ve eğitimi el kitabı*. Ankara: Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Bölümü, Hacettepe Üniversitesi.
- Binbaşıoğlu, C. (1990). *Gelişim psikolojisi-gelişim süreçleri ve eğitim ilkeleri*. Ankara: Binbaşıoğlu Yayınları.
- Birch, S. H. and Ladd, G. W. (1997). The Teacher-Child Relationship and Children's Early School Adjustment. *Journal of School Psychology*. 35(1),61-79.
- Bompa, T. O. (1998). *Antrenman kuramı ve yöntemi vespor sal verimin anahtarı*. Sporsal Soyuyapıtlar Dizisi 1. Ankara: Bağırğan Yayımevi.
- Cirav, Ö. (2018). 9-10 Yaş Grubu Çocuklara Uygulanan Eğitsel Oyun Aktivitelerinin Fiziksel ve Motorik Özelliklerine Etkisi. *Yüksek Lisans Tezi*, T.C. İstanbul Gelişim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Antrenörlük Eğitimi Anabilim Dalı Hareket ve Antrenman Bilimleri Bilim Dalı, İstanbul.
- Coşan, F. ve Demir A. (2002). *Türkiye 'de çocukların spora yönlendirilmesinde uygulama modeli (olimpiyatlar için sporcu kaynağı)*. İstanbul: İstanbul Olimpiyat Oyunları Hazırlık ve Düzenleme Kurulu Eğitim Yayınları.
- Cratty, B. J. (1978). *Perceptual and motor development in infant and children*. 2nd ed. New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- Çamlıyer, H. ve Çamlıyer, H. (2001). *Eğitim bütünlüğü içinde çocuk hareket eğitimi ve oyun*. Dördüncü Baskı. Manisa: Kişisel Yayın.

- Çoban, B. ve Nacar, E. (2010). *Okul öncesi eğitimde eğitsel oyunlar, oyunlar rontlar saymacalar şiiirler*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Draper, C. E., Achmat, M., Forbes, J. and Lambert, E. V. (2012). Impact of A Community-Based Programme for Motor Development on Gross Motor Skills and Cognitive Function in Preschool Children from Disadvantaged Settings. *Early Child Development and Care*.182(1).
- Durualp, E. ve Aral, N. (2018). Çocukların İnce ve Kaba Motor Gelişimlerine Oyun Etkinliklerinin Etkisinin İncelenmesi. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*.20 (1).
- Durukan, H., Koyuncuoğlu, K. ve Şentürk, U. (2016). Okul Öncesi Çocuklarda Temel Cimnastik Programının Motor Gelişim Açısından İncelenmesi. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*. 11(2), 131-140.
- Ekiz, D. (2013). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Arı Yayıncılık.
- Feeney, S. Ve Moravcik, E. (1987). *A thing of beauty: aesthetic development in young children*. National Washington DC: Association for the Education of Young Children (NAEYC). 42(6), 7-15.
- Fenmen, B. (1986). *Bale nedir, bale tarihi*. Ankara: Sevda-Cenap ve Müzik Vakfı Yayınları.
- Fitt, S. S. (2002). *Dance kinesiology*. London : Schirmer Books.
- Gallahue, D. (1982). *Understanding motor development in children*. New York:John Wiley & Sons.
- Gallahue, D. L. and Ozmun, J. G. (2006). *Understanding Motor Development: Infants, Children, Adolescents, Adults. 6th Ed. International Edition*, New York:McGraw-Hill Companies,524 p.
- Grant, G. (1995). *Bale sözlüğü*. İstanbul: Türkçesi İnci Kurşunlu, Mitos Boyut Yayınları.

- Haktanır, G., Akgün, E. ve Karaman, G. (2013). Topluma Hizmet Uygulamaları Dersi ve Mobil Anaokulu Projesi'nin Birlikte Yürütülmesi ile Çocukların Gelişimlerinin Desteklenmesi: Peçenek Köyü Örneği. *Kastamonu Eğitim Dergisi*.21(1), 169-82.
- Hazar, M. (1996). *Beden eğitimi ve sporda oyunla eğitim*.Ankara: Tutibay, Ltd. Şti.<https://books.google.com.tr/books?id=h5KwDwAAQBAJ&lpg=PP1&ots=U8HQbQvyls&dq=%20Understanding%20motor%20development%3A%20Infants%2C%20children%2C%20adolescents%2C%20adults&lr&hl=tr&pg=PP1#v=onepage&q&f=false> [Erişim Tarihi: 20.03.2020].
- Huizinga, J. (2013). *Homo ludens oyunun toplumsal işlevi üzerine bir deneme*. İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
- İnal, A. (2014). *Beden eğitimi ve spor bilimi*. 4. Basım. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık Eğitim Danışmanlık Tic. Ltd. Şti.
- Kabakcı, A. ve Yücel, A. (2018). Klasik Balede Temel Beş Ayak Pozisyonu ve Anatomik Yapısı. Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, *Arşiv Kaynak Tarama Dergisi*. 27(4) , 414-425.
- Karoğlu, H. ve Ünüvar, P. (2017). Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Gelişim Özellikleri ve Sosyal Beceri Düzeyleri. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*.0(43), 231-254.
- Katlav, S. (2014). Oyunun Okul Öncesi Çocuklarda 3-5 Yaş Çocuklarının Gelişimine Etkileri.The Journal of Academic Social Science Studies, European University Of Lefke. *International Journal of Social Science*. 0(28), 253-273.
- Kayadibi, F. (2002). Sevgi Faktörünün Eğitim Verimliliği Üzerine Etkisi. *İstanbul Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*. 0(5), 33-50.
- Kaymak, S. (2005). Ayak Bileğinin Bakımı, Sağlığı Ve Bale Hayatındaki Önemi. *Yüksek Lisans Tezi*, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü-Sahne Sanatları Ana Sanat Dalı Bale Programı, İstanbul.

- Keleş, A. (2016). Çocuklarda Motorik Özelliklerin Yaş Gruplarına Göre Önem Ağırlıklarının Belirlenmesi. *Yüksek Lisans Tezi*, Kırıkkale Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kırıkkale.
- Keleş, B. (2016). Öğrencilere Yönelik Klasik Bale Dersleri ile Profesyonel Topluluklardaki Klasik Bale Derslerinin Amaç Farklılıklarının Belirlenmesi. *Yüksek Lisans Sanat Çalışması Raporu*, Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Bale Ana Sanat Dalı, Ankara.
- Kızılakşam, E. (2006). Edirne İl Merkezi İlköğretim Okullarındaki 12-14 Yaş Grubu Aktif Olarak Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Eurofit Test Bataryaları Uygulama Sonuçlarının Karşılaştırılması. *Yüksek Lisans Tezi*, Trakya Üniversitesi, Edirne.
- Kol, S. (2011). Erken Çocuklukta Bilişsel Gelişim ve Dil Gelişimi. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 0(21), 1-21.
- Küçük, V. ve Koç H. (2004). Psikososyal Gelişim Süreci İçerisinde İnsan ve Spor İlişkisi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*.0(10), 131-141.
- Landers, C. (1999). *Unicef erken çocukluk gelişiminde bakım yönlendiriciler için rehber dördüncü bölüm (5-7 yaş) okula hazırlık*. Ankara:T. C. Milli Eğitim Bakanlığı ve UNICEF Türkiye Temsilciliği.
- Livanelioğlu, A., Angın, S. ve Otman, S. (1994). Klasik Bale Eğitiminde Ayak Mekanizmasını Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi. *Fizyoterapi Rehabilitasyon Dergisi*. 7(6), 1-12.
- Masters, N. C. (2013). The Biomechanics of the Tendu in Closing to the Traditional Position Plie and Releve. *Graduate Thesis*, University of South Florida,Florida.
- Messina, J. (2004). *Predictable modification of body size and competitive ability following a host shift by a seed beetle, department of biology*. Logan: Utah State University.

- Muratlı, S. (2007). *Antrenman bilimi yaklaşımıyla çocuk ve spor*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Müniroğlu, S. (1995). Anaokullarına Devam Eden Dört-Beş Yaş Grubu Çocukların Motor Gelişim Düzeylerine Etki Eden Bazı Faktörler Üzerine Bir Araştırma. *Yayınlanmamış Doktora Tezi*, Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ev Ekonomisi Anabilim Dalı, Ankara.
- O'Dwyer Aydın, P. Ve Gürcan, B. (2012). *Balenin ilk adımları, bale kitabı*. Ankara: Akılçelen Kitaplar.
- Özbar, N. (2007). Hareket Eğitimi Programının 4-6 Yaş Grubu Çocuklarda Motor Beceri ve Vücut Kompozisyonu Üzerine Etkisinin İncelenmesi. *Doktora Tezi*, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı, İstanbul.
- Özen, Y. (2015). *Sorumluluk eğitimi*. Ankara: Vize Basım Yayın.
- Özer, D. ve Özer K. (1998). *Çocuklarda motor gelişim*. Antalya: Nobel Yayınları
- Özevin Tokinan, B. ve Bilen S. (2011). Yaratıcı Dans Etkinliklerinin Motivasyon, Özgüven, Özyeterlilik Ve Dans Performansı Üzerindeki Etkileri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H. U. Journal of Education)*. 0(40), 363-374.
- Özevin, B. (2006). Oyun Dans ve Müzik Dersine İlişkin Motivasyon Ölçeği. *Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu Bildirisi*, 26-28 Nisan 2006, Pamukkale Üniv. Eğt. Fak., Denizli, 1-13.
- Pedük, Ş. (2011). *Psikomotor gelişim içinde: çocuk gelişimi*. İstanbul: Ya-Pa Yayınları.
- Salaj, S., Krmpotic, M. and Stamenkovic, (2016). Are Specific Programs a Threat to Overall Motor Development of Preschool Children. *Kinesiologia Slovenica*. 0(22), 47-55.

- San Bayhan, P. ve Artan, İ. (2005). *Çocuk gelişimi ve eğitimi*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Sel, R. (1995). *Okul öncesi çocuklarına oyunlar-rondlar*. İstanbul:Ya-Pa Yayın Pazarlama San. Ltd. Şti.
- Senemoğlu, N. (1994). Okul Öncesi Eğitim Programı Hangi Yeterlikleri Kazandırmalıdır?.*Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*.0(10), 21-30.
- Sevim, Y. (2010). *Antrenman bilgisi*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Seyrek, H. ve Sun, M. (1991). *Çocuk oyunları okul öncesi eğitimde oyun dersi el kitabı*. İzmir: Müzik Eserleri Yayınları.
- Sezince, M. ve Kolburan, Ş. (2018). 3-6 Yaş Çocuklarda Müzik ve Dans Eğitiminin Motivasyonel, Fiziksel ve Psikolojik Gelişim Açısından İncelenmesi. *Aydın Toplum ve İnsan Dergisi*. 4(1),13-32.
- Singer, R. N. (1972). *Readings in motor learning*. (R. N. Singer, Ed.) Philadelphia: Lea & Febiger.
- Sydnor, C. , Martin, M. and Brown P. S. (2017). *Ballet basics handbook*. TX: Ballet Austin.
- Şen, M. (2004). Anaokuluna Devam Eden Altı Yaş Çocukların Motor Gelişimlerine Beden Eğitimi Çalışmalarının Etkisinin İncelenmesi. *Yüksek Lisans Tezi*, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Ev Ekonomisi (Çocuk Gelişimi)Anabilim Dalı, Ankara.
- Tamer, K. (1987). *Anadolu üniversitesi açıköğretim fakültesi eğitim önlisans programı, beden eğitimi ve oyun öğretimi*. Eskişehir: T.C. Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Tekerek, N. (2006). Oyun Kavramı'ndan Drama'ya Drama'dan Dramatik Eğitime. *Tiyatro Araştırmaları Dergisi*. 0(22), 1-27.

- Tekin, D. (2009). Bale Yapan ve Yapmayan Çocukların Denge Parametrelerinin Karşılaştırılması. *Yüksek Lisans Tezi*, Türkiye Cumhuriyeti Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, İstanbul.
- Timurkaan, S. (2003). Farklı Fiziki Özelliklere Sahip Yerleşim Bölgelerinde Yaşayan 6 Yaş Grubu Çocuklarının Psikomotor Gelişimlerinin Karşılaştırılması. *Yüksek Lisans Tezi*, İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Malatya.
- Topkaya, İ. (2004). *Oyun, beden eğitimi ve spor öğretiminin eğitsel temelleri*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Tüfekçiöglü, E. (2002). Okul Öncesi 4-6 Yaş Çocuklarında Algısal Motor Gelişim Programlarının Denge ve Çabukluk Üzerine Etkisi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*. 5(2), 1-11.
- Tüfekçiöglü, E. ve Ayça, İ. B. (2008).Okul Öncesi 4-6 Yaş Çocuklarında Algısal Motor Gelişim Programlarının Denge ve Çabukluk Üzerine Etkisi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*. 5(2), 1-11.
- Ulutaş, A. (2011). Okul Öncesi Dönemde Belli Başlı Oyunların Çocukların Psikomotor Gelişimine Etkisi. *Yüksek Lisans Tezi*, İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İlköğretim Ana Bilim Dalı, Okul Öncesi Eğitim Bilimi Dalı, Malatya.
- Ulutaş, A., Demir, E. ve Yayan, E. H. (2017). Motor Gelişim Eğitim Programının 5-6 Yaş Çocukların Kaba ve İnce Motor Becerilerine Etkisinin İncelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 17(3), 1523-1538.
- Ulutaş, İ. ve Ersoy Ö. (2004). Okul Öncesi Dönemde Sanat Eğitimi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*. 12(1).
- Vural, Z. (1994). *Bale ve anatomi, temel anatomi, klasik bale tekniği ve sakatlanmalar*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Yayınları.
- Wilmerding, V. and Krasnow, D. (2011). Turn Out For Dancers: Hip Anatomy and Factors Affecting Turn Out.Aurora, CO.*International Association for Dance Medicine and Science*..

Yarımkaya, E. ve Ulucan, H. (2015). Çocuklarda Hareket Eğitimi Programının Motor Gelişim Üzerine Etkisi. *International Journal of New Trends in Arts,Sports &ScienceEducation*. 2015.4(1), 1-12.

Yavuzer, H. (1999). *Çocuk psikolojisi*. 19. Baskı. İstanbul: Remzi Kitabevi,

Yörükoğlu, A. (1981). Gelişim İlkeleri ve Çocuk Ruhsal Gelişimi. Ruh Sağlığı ve Hastalıkları. *Türkiye Sinir ve Ruh Sağlığı Derneği Yayınları*. 0(7), 63-92.

Zülkadirlioğlu, Z. (1995). 5-6 Yaş Grubu Kız ve Erkek Çocuklarda 12 Haftalık Cimnastik ve Yüzme Çalışmalarının Esneklik ve Kondisyonel Özellikleri Üzerine Etkisi. *Yüksek Lisans Tezi*, Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Adana.

EKLER

Ek-A.1: Öğrenci Ön-Test/Son-Test Takip Formu

Yaş (Doğum Tarihi) :

Ad-Soyad :

Boy-Kilo : ..... cm ..... kg

Cinsiyet : Kız () Erkek ()

KABA MOTOR BECERİ TESTLERİ

1. Statik Denge Testi

SAĞ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

Testi Yapamadı ( )

SOL

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

Testi Yapamadı ( )

SKOR-1: SAĞ:

SOL:

2. Dinamik Denge Testi

SAĞ: SOL:

TOPLAM SKOR-2:

3. Du

SKOR-3: ..... cm

4. Çabukluk Testi

SKOR-4: ..... sn

5. Otur – Eriş Testi

SKOR-5: ..... cm

Ek A.2: Oynatılan Eğitsel Oyunlar

1-)Tırtıl

Hedef: Lokomotor beceri gelişimi.

Çocuklar İki gruba ayrılırlar. Bu iki grubun 2 m karşısına bir huni koyulur. Çocuklar birbirleri ardına dizilirler. Daha sonra tüm çocuklar birbirlerinin arkasına geçer ve elleri üzerine diz çökerler. Diz çöktükten sonra herkes önündeki arkadaşının ayak bileklerinden tutar.

Başla komutu ile en önde ki çocuk karşıda duran huniye doğru emekler şekilde ilerler. Karşıda ki huninin çevresinden dönüp başlama noktasına geri dönmeyi amaçlayan bu oyunda galip kişi huninin etrafından dönüp başlama noktasına ilk ulaşan gruptur.

2-)Deniz-Kumsal

Hedef: Lokomotor beceri gelişimi.

Oyunun uygulanacağı sahaya büyük bir daire yapılır. Çocuklar birbirlerine çarpmayacakları şekilde aralıklarla çizginin dışında sıralanırlar. Uygulayıcı “Denize” komutunu verdiğinde tüm çocukların çift ayakları ile dairenin içerisine sıçrarlar. “Kumsala” komutu geldiğinde bütün öğrenciler tekrardan daireden dışarıya sıçrayarak çıkar. Uygulayıcı öğrencileri şaşırtmak adına bu iki komutu verir. Bunun sonucunda şaşıran öğrenciler oyun dışında kalır.

3-)Hadi Tünelden Geçelim

Hedef: Lokomotor beceri gelişimi.

İki gruba ayrılan çocuklar arka arkaya sıralanırlar. Tüm çocuklar bacaklarını arkadaşları geçebilecek şekilde açarlar. En arkada ki çocukların başla komutu ile hemen önünde ki arkadaşının bacaklarının arasından başlayıp tüm arkadaşlarının bacaklarının arasından geçerek en öndeki arkadaşının önüne geçer. Tüm çocuklar uygulayana kadar devam eder. Sıralamanın ilk haline en önce ulaşan bu oyunu kazanmış olur.

4-)Patik Kapmaca

Hedef: Reaksiyon becerilerinin gelişimi.

Öğrenciler yüz yüze olacak şekilde ikişerli eşleşirler. Aralarına patiklerini koymaları istenir. Öğretmen bazı tekniklerin isimlerini sorar ve göstermelerini ister, ”patik!” dediği an patığı kapan (+)puan kazanır. Öğretmen sesini, mimiklerini kullanarak veya hareketi yanlış göstererek şaşırtabilir. Dikkatle odaklanmalarını sağlayarak oyunu yönetir.

5-)Meyve Salatası

Hedef: Lokomotor ve Denge becerilerin gelişimi.

Çocuklar uygulama yapılacak alana geçerler. Oyun için aşağıda ki komutlar ve yapılması gerekenler dikkat ile kavranır. Uygulayıcı; Elma dediğinde tek ayakla, Portakal dediğinde iki ayakla sıçranır. Karpuz denildiğinde ise yere çömelinir.

6-)Molekül

Hedef: Çabukluk, işitsel algı, reaksiyon ve karar vermeyi geliştirebilme.

Oyuncular belirlenen alan içerisinde dağınık olarak, hafif tempoda koşarlar. Bu arada öğretmen 1 den 6 ya kadar bir sayı söyler. Öğrenciler söylenen sayı kadar birbirleri ile grup oluşturmaya çalışırlar. Boşta kalan öğrenciler (-) puan alırlar.

7-)Düdüğe Kulak Ver

Hedef: Çabukluk, işitsel algı, reaksiyon, dikkat ve koordinasyon geliştirebilme

Oyunda iki grup vardır. Gruplar başlama çizgisinin arkasında arka arkaya sıralanır. Grupların karşısında ellerinde mendil olan takım arkadaşları durur. Oyunu yöneten düdükle yönetir. Her düdüğün bir hareket anlamı vardır. (Örn: kısa düdük sek-/sek git, uzun düdük galop koşusu yap, 2 kısa düdük ayı yürüyüşü yap anlamında olabilir). Buna göre öğretmen oyunu düdükle başlattığında ilk oyuncular mendile doğru ilerlerler. Mendili alan öğrenci eğer komut değişmemiş ise aynı hareketle devam ederek mendili sıradaki arkadaşına getirir. Kendisi sıranın arkasına geçer. İkinci oyuncu mendili aldığı anda son düdüğün geçerli hareketi ile mendili karşıdaki yerine götürür ve eli boş döner, sıradaki arkadaşının eline dokunur, kendisi sıranın sonuna geçer. Oyun tüm oyuncuların katılımından sonra sona erer.

8-)Denge Oyunu

Hedef: Eşe uyum, denge ve koordinasyonu geliştirebilme.

Sınıf iki gruba bölünür. Her grupta ikişerli geniş kolda dizilen oyuncular sırt sırta vererek eş olurlar. Her çifte bir top verilir. Eşler topu birbirinin belleri üzerinde sıkıştırır ve düdük sesiyle birlikte 15-20m ileride çizilmiş bir çizgiye en önce topu düşürmeden ulaştırmaya çalışırlar. Bitiş çizgisine varan çift topu yuvarlayarak arkadaşlarına gönderirler. Topu yere düşürmeden bitiş çizgisine varan çift (+) alır. En çok (+) alan grup oyunu kazanır.

Bu oyun topun eşlerin kafaları veya göğüsleri arasında sıkıştırılarak yapılabilir.

9-)Dengeni Korumak

Hedef: Denge, görsel algı ve pozisyon algılamasını geliştirebilme.

Oyuncular başlarına koydukları bir cisimle (defter, silgi, mendil vb.)bir hat üzerinde (kare, üçgen, düz-kırık-eğri-zigzag çizgiler vb.)başlarındakini düşürmeden ve düşmeden değişik hareketlerle yol alırlar. Bu hareketler yürüme, sekme, sıçrama, galop vb. olabilir.

Bu hareketler zamana, yola, yöne özgü kurallarla ve puanlarla sınırlandırılabilir.

10-) Deve Cüce

Hedef: Çabukluğu geliştirmek.

Öğretmen öğrencilerin karşısına geçer ve deve cüce komutlarını verir. Deve dendiğinde öğrenciler ayağa kalkar, cüce dendiğinde ise otururlar. Öğretmen oyuncuları şaşırtmak için komutlarını hızlandırır. Yananlar oyundan çıkarılır. Hiç yanmadan sona kalan oyuncu oyunu kazanır.

11-) Gündüz-Gece

Hedef: Çabukluk, işitsel algı, reaksiyon, karar verme, denge ve dayanışma duygusunu geliştirebilme.

Oyuncular belirlenen bir oyun alanı içerisinde iki eşit gruba ayrılırlar. Her bir grup oyun alanının orta çizgisine geniş kol dizilişinde yaklaşır. Karşılıklı duran bu gruplardan birine “Gece”, diğerine “Gündüz” ismi verilir. Orta çizgi grupları birbirinden ayırmaktadır. Oyuncular yatakoyun yatış duruşlarına geçerler. Oyunu yöneten hangi grubun adını önce söylerse, o gruptaki oyuncular sınırlanmış oyun alanının dış çizgisine doğru kaçarlar. Diğerleri de onları kovalayıp dokunmaya çalışırlar. Kovalayan gruplar dokundukları oyuncuyu kendi grubuna katarlar. Belirlenen süre sonunda hangi grubun oyuncu sayısı fazla ise o grup oyunun galibi ilan edilir.

12-)Sek-Sek Dansı

Hedef: Denge, koordinasyon ve uyumluluk geliştirebilme.

Oyunda iki grup vardır. Her grup ikişerli derin kolda takımlar eşli olarak bir sıra derin kolda dizilirler. Karşı karşıya duran eşler sağ kolunu kaldırarak ellerini birbirlerinin sol omzuna koyarlar. Sağ bacaklarını havaya kaldırırklar. Havaya kalkan bacaklar eşin boşta kalan eliyle ayak bileğinden kavranır. Böylece düşmeden ve çözülmeyen karşıdaki hedefe doğru sek sek ile giderler. Hedefe varıldığında diğer ayak ve kola geçilir. Ve aynı hareketle dönerler, sırada bekleyen diğer takım arkadaşlarına dokunmalarıyla onlar da aynı hareketle yarışa başlarlar.

13-)Seç Seçebildiğini

Hedef: Denge ve dayanıklılık geliştirebilme

Öğrenciler karşılıklı geniş kolda dizilirler, her iki grupta sıranın önünde dönüşümlü birer ebe vardır. Oyun bir gruptan başlar. Grubun ebesi seke seke karşı grubun ebesine gider. "Ebe ben geldim" der. O da "Hoş geldin sefa geldin, söyle bakalım ne istiyorsun" diye sorar. "Babam tarladan geldi yüreği yanmış soğuk bir karpuz istiyor" diye yanıtlar. Karşıdaki ebe, (oyunu uzatmak ve oyuncuyu yormak için)"Duymuyorum bu yanıma gel de öbür yanıma söyle" der. Oyuncu da ebenin öbür tarafına geçer, ne istediğini tekrar söyler. Ebe "öyleyse seç seçebildiğini" der. Oyuncu sekerek diğer oyuncuların yanına gider. Bu arada grubun tüm oyuncuları tek ayak duruşuna geçerler. Ebe oyunculardan birinin kolundan tutarak önünde duran çizgiyi geçinceye kadar ve kendisi de çift ayakla yere basmadan gruptan koparmaya çalışır. Başarırsa onu kendi grubuna götürür. Başaramazsa dönüp ebeye;"Ebe bu kopmuyor daha ham olmalı" der. Ebe de;"Öyleyse başka birisini kopar"der. Başkasını koparırsa onu alıp götürür. Başaramazsa ya da yere basarsa, yanar, kendisi o grupta kalır. Oyun böylece devam eder. Belli bir süre sonunda hangi grubun üyeleri daha çok ise o grup oyunu kazanmış olur.

Oyun değişik koşu, duruş vb. formlarda da oynanabilir.

14-)Ördek Yarışı

Hedef: Denge, çabukluk

Öğrenciler eşit sayıda iki gruba ayrılırlar. İki grubun karşısında da 5 m ileride işaret konisi bulunur. "Başla" komutuyla birlikte her iki gruptan da birer öğrenci ördek yürüyüşüyle

çıkış yapar ve işaret konisinin etrafından dönerek başlangıç noktasına döner. Sıradaki arkadaşının eline vurduğunda o oyuncu çıkış yapar. Bütün oyuncuların katılımı sağlandıktan sonra ilk gelen grup yarışmayı kazanır.

15-)Kurbağa yarışı

Hedef: Sıçrama becerisi, patlayıcı kuvvet

Öğrenciler eşit sayıda iki gruba ayrılır. "Başla" komutu ile birlikte her iki grubun ilk öğrencileri kurbağa yürüyüşünü zigzag çizerek yaparlar. İşaret konisine gelirler ve işaret konisinin etrafından daire çizerek aynı şekilde geri dönerler. Sıradaki arkadaşının eline vurmasıyla o oyuncu kurbağa yürüyüşüyle çıkış yapar. Bütün oyuncuların katılımı sağlandıktan sonra ilk gelen grup yarışmayı kazanır.

16-)Yengeç Yarışı

Hedef: Çabukluk, koordinasyon, denge

Öğrenciler eşit sayıda iki gruba ayrılır. Yengeç yürüyüşü yaparak sırasıyla kare-üçgen-daire çizerler. Şekilleri tamamlayan oyuncu başlangıç çizgisine döner ve sıradaki arkadaşının eline vurur. Bütün öğrencilerin katılımı sonunda ilk bitiren grup kazanır.

17-)Aradan Dolaş Yerine Ulaş

Hedef: Çabukluk, işitsel algı ve reaksiyon geliştirebilme

Öğrenciler iki gruba ayrılırlar ve halka oluştururlar. İki halkadaki oyunculara birer numara verilir. Verilen numaralar iki halkadaki grup üyelerinde de bulunmalıdır. Öğrencilerin halkadaki buldukları yerler işaretlenir. Oraya otururlar. Numarası söylenen öğrenciler arkadaşlarının her birinin arasından geçerek koşarlar. Amaçları yerlerine en çabuk şekilde gelmektir. Önce gelen grubun üyesi takımına + bir puan kazandırır.

18-)Kurbağalar ve Leylekler

Hedef: Çabukluk ve reaksiyon geliştirebilme

En içe göl olarak isimlendirilen bir çember çizilir. Bunun dışına çok büyük çapta bir çember çizilir. Öğrenciler eşit sayıda iki gruba ayrılırlar. Bunlardan bir gruba kurbağalar, diğer grup da leylekler olarak isimlendirilir. Çizilen bu iki çemberin ortasında kurbağalar serbestçe kurbağa sesi çıkararak dolaşırlar. Çemberin dışındaki leylekler lak-lak-lak diye

ses çıkararak gezinirler. Leyleklerin bir lideri vardır. Bu lider aniden “kurbağalar” diye bağırdığında kurbağalar sığınakları olan göle kaçarlar, leylekler de onları kovalarlar. Göle sığınmadan yakalanan kurbağalar leylek olur ve oyuna devam ederler (Leylekler gölün içerisine giremez).

Yürüyüşler kurbağa ve leylek taklidi yapılarak yapılmalıdır.

Ek-A.3: Uygulanan Temel Klasik Bale Eğitiminin Referansı

T. C.

AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ

ANTALYA DEVLET KONSERVATUVARI

1. TALİMAT DAYANAĞI: Akdeniz Üniversitesi Antalya Devlet Konservatuvarı ...

BELGE KODU   **BALE ANASANAT DALI İLK ÖĞRETİM**   YÜRÜRLÜLÜK TARİHİ
DEVRESİ KLASİK BALE MÜFREDATI

HAZIRLAYAN

ONAYLAYAN

SÜRÜM NO

SAYFA NO

BALE ANASANAT DALI

BAŞKANLIĞI

tarifli Konservatuvar Kurulu Kararı.

2. AMAÇ VE KAPSAM: Akdeniz Üniversitesi Antalya Devlet Konservatuvarı Bale Ana Sanat Dalı İlköğretim Devresi öğrencilerinin klasik bale dersinde öğrenmesi ve sınavlara hazırlaması gereken hareketleri sıralayarak, gerek öğretmenlerin ve gerekse de öğrencilerin sınavlara doğru ve adil biçimde hazırlanmasını ve de öğrencilerin sınavda adil ve eşit değerlendirilmesini sağlamak.

3. MÜFREDAT: Akdeniz Üniversitesi Antalya Devlet Konservatuvarı Bale Ana Sanat Dalı İlköğretim Devresi öğrencilerine uygulanacak olan müfredat aşağıda sıralanmıştır.

3. 1. İLKÖĞRETİM 1

Bu sınıfın esas amacı barda egzersiz ve duruş pozisyonlarının belirlenmesidir. Öğretilen hareketler iki el barda çalışılır. Hareketlerde, bacakların, bedenın, kolların ve başın yerleştirilmesi çok önemlidir. Barda allegroların ilk uygulamaları öğretilir.

Uygulanan temel hareketler;

***Bu hareketlerin tamamı yavaş tempoda; 8-16 sayı ile yaptırılmıştır. Eğer hareket esnasında bpm i çok düşük bir müzik kullanıldıysa bu sayı en fazla 4 sayıya indirilmiştir. ***

Ø Barre

- Ayak pozisyonları (1. , 2. , 3. , 5. , 6.)
- Kol pozisyonları (Hazırlık, 1. , 3. , 2.) Barda ve ortada öğretilir.
- Demi Plie 1. , 2. , 3. , 5. ve 6. Pozisyonlarda.
- Grand plie 1. , 2. , 3. , 5. ve 6. Pozisyonlarda.
- Battement tendu: 1. Pozisyonda yana, öne, arkaya; -Demi plie ile 1. pozisyonda yana, öne, arkaya;
- Battement Tendu Jete: 1. pozisyonda yana, öne ve arkaya; -Demi plie ile I. pozisyonda yana, öne ve arkaya;
- Demi rond de jambe par terre en dehors ve en dedans
- Releve yarım tabanda 6. , 1. ve 2. Pozisyonlarda
- Port de bras yana ve cambre (iki el barda)

Ø Orta

- An face 6. , 1. , 2 pozisyonlarda demi plie.
- Hazırlık, 1. ve 2. port de bras.
- Sahnenin 8 köşesi.
- Pas de bourree suivi 6. pozisyonda öne ilerleyerek.
- Bale adımı

Ø Allegro

- Temps soute 1. , 2. , 5. ve 6. pozisyonlarda (iki el barda).
- Pas echappe 1. pozisyondan, 2. pozisyona (iki el barda).
- Pas assemble yana (iki el barda).
- Pas glissade yana (iki el barda)

Ek-A.4: Etik Kurul Karar Örneği

T.C.
İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ
Etik Kurul Başkanlığı

ETİK KURUL KARAR ÖRNEĞİ

TOPLANTI TARİHİ : 08.05.2020
TOPLANTI SAYISI : 2020-13

KARAR NO: 2020-13-18: Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hareket ve Antrenman Bilimleri Tezli Yüksek Lisans Programı 181002004 numaralı öğrencisi İzel ANAMURLUOĞLU'nun "3-5 Yaş Grubu Çocuklarda, Eğitsel Oyunlarla Desteklenmiş Temel Klasik Bale Eğitiminin Kaba Motor Becerilere Etkisi" konulu tezi hakkında yapacağı anket çalışmasının, etik kurallara uygun olup olmadığını tespit etmek üzere, Etik Kurulumuzun 10.02.2020 tarih ve 2020-03 sayılı toplantısında, İGÜ Etik Kurul Yönergesinin 12(1) maddesine göre değerlendirme yapmak üzere görevlendirilen öğretim elemanlarının raporları incelenmiş olup, ilgili çalışmada yer alan bilimsel araştırmanın etik kurallara uygun olduğuna oy çokluğu ile karar verildi.

ASLI GİBİDİR

Prof.Dr.Nuri KURUOĞLU
Rektör Yardımcısı